

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Évesz 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt., 10 ar., egy óra 1 frt.
Megjelenik mindennap,
 vasárnap kivételével.

Felelős szerkesztő:
Rudnyánszky Gyula.
 Kiadó tulajdonos:
Kutasi Imre.

Szerkesztőség: Nagy-Hatvan-utca 1564. sz. Dr. Dusóczy ház
Kiadóhivatal: Nagytemplom-tér. 318. sz. Sz. Nagy Károly ház
 Hirdetések a legmértékeltbb árszámítás mellett vétetnek fel
Egyes szám 4 kr.

Uj előfizetők a megrendelés napjától kezdve, a lapot uj évig ingyen kapják!

Debreczen az ország előtt.

Debreczen, decz. 17.

Debreczen város közönsége hálás köszönettel tartozik Komlóssy Arthur ügyvéd urnak, a Csokonai-kör alelnökének azért a lelkes védelemért, melylyel Debreczen jó hírének és megtamadott becsületének érdekében sikra szállt.

Látszólag csekély, csaknem jelentéktelen volt a támadás, melyet Komlóssy oly nemes hévvel, hazafias fölbuzdulásának biztos fegyvereit használva, visszavert. De mégis szükséges volt teljes erővel lerontani a Debreczen városa ellen intézett támadás minden porszemét, mert a Budapesti Hirlap, mely azt közölte, Magyarország legelterjedtebb lapja, százszázalékosan fordult meg.

Olvasóink bizonyára ismerik az ügyet részletesen; hiszen éppen mai számunkban fejezzük be Komlóssy ur czáfoló cikkét, melyből világosan kitűnik, hogy Sipulusz (Rákosi Viktor) a Budapesti Hirlap tárczairója, a közönséghez 12, félig komoly, félig tréfás kérdést intézett, melyekre választ kért. A kérdések közt ott szerepelt az is: igaz-e, hogy 1849-ben Debreczen nem fogadta szívesen a magyarokat? Erre a kérdésre valami K. T. nevű 48-as tiszt nagyon csúnya választ adott. Komlóssy ur erre összegyűjtötte

rendkívül érdekes és a K. T. vádjával szemben lesújtó adatait és azokat feldolgozva beküldte a Budapesti Hirlapnak, mely Komlóssy Arthur védelmét tegnapelőtt ki adta, megjegyezvén hogy a Komlóssy által összegyűjtött s kétségtelen bizonyító erejű adatok becsületére valóban Debreczen városának.

Ezzel tehát az ügy befejezettnek volna tekinthető. És mi, ismételtlen köszönetet mondván e helyen Komlóssy Artur urnak valóban lovagias, az ő szép lelkéhez méltó föladatának sikeres megoldásáért, — a dolog fölött bizvást napirendre is térhetnénk.

Nem tehetjük azonban ezt a nélkül, hogy a szóban forgó eset alkalmából ne reflektáljunk arra a különös jelenségre, hogy Debreczen város képe az ország színe előtt mindig csak akkor jelenik meg, midőn tőle valamely áldozatot kívánnak, vagy midőn róla — tréfás vagy komoly hangon — valami rosszat lehet hiesztelni

Figyelemmel kísérjük a dolgot a sajtóban, az ország közvéleményében, és következetesen azt látjuk, hogy Debreczen, Magyarország legmagyarabb, tehát értékben és érdemben kétségtelenül egyik legelső városa, valahányszor az igazság mértékével kell neki ímerni, soha sincs ott az első soraiban, ellenben valahányszor a fekete leves következik, rendszeren legislegelő jár.

Szóval Debreczen városa az ország

előtt nincs oly színben feltüntetve, a milyenben lennie kellene. És ez a tanulság a Komlóssy Arthur fellépésének a mélyreható eredménye. Az ő férfias bátorsága, melylyel e szomorú valóról a leplet félrevonta, talán gondolkozóba ejti illetékes köreinket, hogy Debreczen városának e folytonos, csaknem rendszeres kisebbitését az ország előtt ne tőrjék és tegyenek az ellenkezőről.

Nemsokára megint az ország legfőbb fóruma elé kerül majd Debreczen városának egy kényes ügye: a róm. kath. patronátus kérdése. Az országgyűlés nem fogja megkerülhetni ebben a kérdésben a határozott döntést. Nem szeretnők azonban ez alkalommal, hogy — határozzon a képviselőház bölcsesége bármit e tárgyban — az ország színe előtt Debreczen városát ismét rosszakaratu, hamis világításba helyezzék.

Itt az ideje, hogy a Komlóssy-féle jogos föllángolás ne álljon egyedül, elszigetelve, hanem az egész város összes polgársága fogjon kezét és utasítson vissza, czáfoljon meg büszke önértéssel minden igazságtalan véleményt, mely Debreczen városát alaptalanul vádolja gyakran épp oly esetekben is, midőn ellenkezőleg Debreczen város közönsége inkább az egész ország osztatlan becsülésére szerzett érdemeket.

Zászlós.

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA.

Egy könyv története.

(Elbeszéli ő maga)

Első fejezet.

A szerző agyvelejében.

Oh, beh nagyszerű, be ellenállhatatlan vagyok!

Nem hinném, hogy létezik hozzám hasonló!...

Ilyen eredeti, finom de egyszersmind erőteljes gondolatok, a kifejezés ily előkelősége, ezekkel csak a kiválasztottak bírhatnak.

Szerénytelenység nélkül állíthatjuk, hogy Petőfi hasonlítható velünk össze csupán!

Es elrejtjük ezt a lángot? Oh te kegyetlen bácsi! Hogy mereszted majd szemeidet, ha valamelyik nap az újságban öcséd tehetségét dicsőítő hasábos cikkek jelennek meg!

A kereskedelmi pályára lépjek? — Alkudozzam, számokat irjak, sőt talán még papirtársolyt is készítek?...

Bácsi! bácsi!

Miért is van az, hogy a bácsik általában véve mind olyan prózai emberek!

Kereskedősegednek álljak be!

Hóbortos, vén nagybátya! Tehát nem sejtetted, hogy öcséd számára már zöldül a babér?...

Ime itt van legujabb szonnetem.

Mily epigrammszerű jelzések vannak benne!

Epen olyan, mint egy Beethoven-szonáta végső akkord-ja...

És a rimek különössége! Minden sor ikkel végződik, csak az utolsó három sor okkal...!

De melyik kiadóhoz is forduljunk tulajdonképen?...

Nehéz választani, mert verekedni fognak érte...

De majd hidegen, meggondolva cselekszünk, nem hagyjuk magunkat rászedni, nem hirtelenkedjük el a dolgot...

A pénzbeli előnyöket is szem előtt kell tartani...

Ivét 100 forinton alul még legjobb barátomnak sem adom, és az egész körülbelül 40 nyomtatott ivre fog terjedni... Igen tisztességes kötet lesz!...

Diszkiadások lesznek a főfeltételek, melyeket követelni fogunk...

Nos csak előre, kedves, híres költőm!

Még egy kissé megkefélni a czilindert... ugy!... és még csak így ezt a foltot kitisztítani a nadrágból... No, most készen vagyunk!

Föl a fejet, a magatartása legyen meggyőződéshöz alkalmas és most előre a halhatatlanság diadal-utjára!...

Szegényes szobáskánkat, mint ismeretlenek hagyjuk el és mint ünnepezt nagyságok térünk vissza!...

Második fejezet.

A kiadó előszobájában.

Oh ezek a kufárlelkek! Ezek a vadállatok! Ezek a filiszterek!

Reggel óta már a nyolczadik kiadónál vagyunk!

Alig hihető, hogy ezek között a tudományt szállítók között, oly sok az ostoba ember!...

Ezeknek fogalmuk sincs arról a tárgyról, melyre alkudoznak!...

Költemények! Költemények! E szavaknál ezek a szálnalmas alakok szemünk közé nevetnek!...

Sőt egyikök annyira ment merészségében, hogy megkérdezte tőlünk, hány száz forintot fizetünk neki, ha kiadásában megjelennek költeményeink!...

Sirni lehetne ilyesmi fölött, ha nem lenne oly neveltséges!

Oh az én bácsikám, a fűszerkereskedő, gondolatmenetében a költőket illetőleg, valóságos Tasso ezekhez képest!...

De Isten neki!

Itt vagyunk a 9-ik számúnál.

Költő varázsolj haragosan összeszorított ajkaidra nyájas mosolyt és lépj be szerényen!...

— Uram, azért jövök...

Ránk se néznek, folytatják a beszélgetést az inas gyerekekkel.

— ... és el ne feledjen még ma 100 példányt az álmos könyvekből elküldetni a Hegyes és társa czégnak Keresztesben.

— Uram, azért jöttem, hogy...

— Irjon N.-nek hogy a „divatárusnők levelezőjéből” már nincs egy példányunk sem. A 14. kiadás talán 14 nap mulva meg fog jelenni. Ez jó kis üzlet volt!...

— Uram, bátor volnék...

— Itt van-e már a korrekтура a „Vérszopó” című regényből? Ezzel a könyvvel gyorsan kell haladnunk. A címze vonzani fog...

— **Országgyűlés.** A képviselőház ülése december 16-án. A néptanítók nyugdíjáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta tegnap a képviselőház. Az általános vitában a törvényjavaslat hiányait nemcsak ellenzéki, hanem a kormánypárti képviselők is kiemelték. Földváry Elemér, különösen több ilyen hiányra mutatott rá, nemkülönben Dániel Márton is. Gróf Apponyi Albert egész pártja nevében szólott és határozottan sikra szállt a mellett, hogy a tanítók teljes nyugdíja rövidebb idő előtt kezdődjék, mint azt a törvényjavaslat kontemplálja; és hogy az 1870. év előtti szolgálati évek is úgy számításnak be, mint az az után következők. Apponyi erélyes szavakkal ítélte el a kormányt a kényserhelyzet miatt, melybe a törvényhozást belevitte, s határozati javaslatában gyakorlati utat jelölt meg arra, hogy miként lehessen a javaslatnak előnyeit mihamarább realizálni s hiányait minél gyorsabban orvosolni. Az ellenzék részéről igen figyelemre méltó beszédeket tartottak: Kovács Albert, báró Kaas Ivor, Szederkényi Nándor. Gróf Csáky Albin közoktatási miniszter három ízben szólalt fel s nem fogadta el Apponyi határozati javaslatát.

— **Az év. ref. zsinat** tegnap tartott ülése kezdetén Kun Bertalan püspök, a zsinat elnöke, meleg szavakban üdvözölte társelnökét, Tisza Kálmánt születése 61-ik évfordulója alkalmából, mit Tisza elérzékenyülve köszönt meg. Ezután folytatták a tegnap tárgyalni kezdett szakaszt s a vitát Lengyel Imre kezdte meg, ki Szeremleyvel együtt a Tisza Lajos nézetén volt. Kimagaslott a Szász Károly püspök szép beszéde, ki szintén a javaslat eredeti szövegének elfogadása mellett érvelt igen alaposan. Voltak olyanok is, kik e t a tárgyalásról levételetni indítványozták, persze eredmény nélkül. — A szavazás későn történt meg ez ügyben, így annak eredményét ma nem közzétehetjük.

A megtámadott Debreczen.

Válasz a Budapesti Hírlap-nak.

Írta: **Komlóssy Arthur.**
(Vége.)

Befejezem az adatok közlését.

I. Budavárának 1849 május 21-iki visszavétele után a május 31-én tartott országgyűlés kimondván, hogy üléseit újra a haza fővárosában fogja tartani s ott a tanácskozásokat július 2-án folytatni, Palóczy Lászlónak azon indítvá-

— Uram, engedje meg...
— Mivel szolgálhatok?
— Szerencsésnek érezném magamat, ha ez a kéziratom híres czégének kiadásában terjedhetne el széles körben...
— Valami a „pénzügyi kérdéstről“, akkor sajnáljuk, mert az embereknek nincs pénzük arra, hogy minden ilyenféle füzetet megvegyenek...

— Oh, nem; ezek költemények...
Akkor bocsanatot kérek... igen el vagyok foglalva... — János, ezt a csomagot rögtön fel kell adni. Utjában szóljon be Keményhez, megjött-e már a legújabb kötet Börne irataiból...
— Talán hajlandó lenne ön kéziratból egy fejezetet kiadni; talán ezt: „egy fiatal filozófus elmélkedései“? Csak 45 szonette-ből áll.

— János mondja meg odakünn, hogy ma senkinek sem vagyok otthon... Nyakra-főre a dolog után kell látnom...

Hogyan? Hátat fordít nekünk? Ugy tesz, mintha nem is szólunk volna, mintha csak valami árnyékot látna maga előtt?

Istenemre! Ez már mégis sok!

De várj csak, te kiadói szörnyeteg, fogsz te még mérgeledni!... Olvasni fogod majd szatiramat a „nagyképűsködő fuvarosokról!“

Tegyük fel a kalapot, vessünk lesújtó pillantást a számok emberére és haladjunk el büszkén, megvetően a segéd mellett, a ki a szellemkínzásban segédeszköze és ne törődjünk célzatos arczintorgatásaikkal.

Igy! Most csapjuk be az ajtót.
Bumm! — Itt volnánk, hála Istennek, a szabad ég alatt...

Harmadik fejezet.

A nyomdában.

Végre! Nyomatás alá kerültünk!

nya, hogy Debreczen város közönségének, tanácsának és a főiskola kormányának a nemzetgyűlés tetszését és elismerését jegyzőkönyvileg nyilvánítsa — egyhangulag elfogadtattott.

II. Szász Károly orsz. gyűl. képviselő az Esti Lapok és Alföldi Hírlap-ban Debreczenben, jun. 5-én czímmel egy szép költeményben bucsuzik el a várostól, mely eképen hangzik:

Debreczenben jun. 5-ikén.

Pusztá lettél, óh puszták városa,
Vendégeid mind kiköltözének.
Én maradtam az utolsó fecske,
Ajkaimról zeng a bucsu-ének;
A boldogság lakjék együtt veled,
Nálad leljen jó tanyát, fedelet.

Elhagyának hűtelen vendégid,
Hejh csak így jár a világnak sorja.
A balsorsban kértek menedéket,
S a szerencse őket tova hordja,
De a boldogság maradjon veled,
Nálad leljen jó tanyát, fedelet.

Nem az első, nem is az utolsó,
Hogy a vándor-madár tova szárnyal,
Csendes fészket elhagyja s felejt,
Hogyha szebb ág várja édes árnyal.
Hadd menjenek! A boldogság veled,
Nálad lelt az jó tanyát, fedelet.

Kis kunyhóknak szárnyas eresében
Szeret lakni a szárny s madár,
Palotáknak arabeszkje mellett
Ritkán rakja fészket ugy-e bár?
Azért lakik a boldogság veled,
Ott lelt jó tanyát, csendes fedelet.

Nem mi vittünk neked boldogságot,
Oszd meg a magadét, téged kértünk,
Nem is hozzuk el a boldogságot,
Elég volt már a mit tétél értünk.
Ott maradt a boldogság veled,
Nem hagyja el ő a jó fedelet.

De ha újra — mit ne adjon isten —
Kizaklatnak a szép palotákból,
Felkeressük a szűk kunyhóit
A zajgó világtól távol, távol!
Engeded-e még osztolni veled,
Adsz-e újra jó tanyát, fedelet?

Ifj. Szász Károly.

Ország kormányzója Kossuth Lajosnak 1849 évi június 3-án 7697. k. sz. alatt Debreczen város közönségéhez írt levele:

Gyöngék voltunk, haragudtunk; de észre tértünk...

Mig megért bennünket a század és elismeri tehetségünket, addig csak magunknak kell kiadónak lennünk.

És mit tesz az?

A kiadott pénz legkésőbb 10 hónap múlva bő kamatot fog hozni.

Persze, itt-ott megcsalnak majd... de mindegy csak az emberek közé kerüljön a mű.

Hogy ezek a szedők oly ügyetlenek! Hogy lehet helyett b-t szedni, ime itt van: l á b helyett b á b és emitt: s z a l a d helyett s z a b a d!

Ha nem volna ilyen jó szemünk, szépen néznénk ki!

De egészben véve jól vesszük ki magunkat ilyen szép nagy betűkben.

És ez a boríték!... Czifra írás rózsaszínű papíron!

És a név felségesen emelkedik ki belőle.

De nem lesz ez az egyetlen és utolsó eset, hogy nevünk a halhatatlanság lapján meg legyen örökítve.

Hirünk nagyobbodni fog és vele nevünk is, és látni hosszú betűkkel fogják majd nyomtatni hirdető plakátokra, melyek négyszögölnyi nagyságuk lesznek.

De nini itt valaki a mi czimünkről beszélt.

A korrektor.

Az inas gyerekekkel társalog.

No az ugyan sokat ért belőle!

Különben! Molière szakácsnéjának olvasta fel műveit.

Ugy látszik a korrektor nevetni merészel.

Ez is vadállat!

Ne törődjünk vele.

Olvassuk el figyelmesen az utolsó oldalt.

„Azon szives látásért, melyet az országgyűlés és kormány itt székelése ideje alatt, csaknem félév óta folyvást tapasztalt: fogadja a derék város őszinte köszönetem meleg nyilvánítását. Önök vendégszerető körében szinte hinnünk kell, hogy inkább csak a fővárostól, nem pedig az ország szívéből valánk távol. — Isten megáldotta igaz ügyben emelt fegyvereinket, s most, midőn országgyűlés és kormány előbbi székhelyére, Budapestre tér vissza, fogadják önök a távozás pillanatában azon ígéretemet, miszerint főbb gondjaim egyike leendő város javának, e vidék virágzásának elősegítése. Addig is, míg ez ígéretemet tettekkal válthatom be, a város kebelében létező jótékony intézeteknek szives emlékül következő összeget ajánlok fel: polgári kórház számára ötszáz pengő forintot; a két kisdédvő intézet tőkéjének gyarapítására külön-külön öt-ötszáz pengő forintot; szegények ápoló-intézetének ötszáz pengő forintot; összesen kétezer pengő forintot, melyet ezennel Debreczen város közönségének azon kéréssel küldök át, hogy azt a nevezett jótékony intézetek gyarapítására jóakaratom jelöl szivesen fogadják és engem bizalmukban, hazafiúi juindulatukban szintugy megtartsanak, mint a mikép én édes hazánk érdekében hazafiúi buzgalmukra számítok s e város boldogságának előmozdítását kedves gondjaim közé sorozom.

Kossuth Lajos,
kormányzó.

Ha az itt közölték még mindig nem elég bizonyítékok arra nézve, hogy azon előszeretettel ápolgatott felfogás, mely szerint egyes fősvények zsaroló, szivtelen és barátságtalan hitvány lelkű emberek eljárása miatt egy egész várost elítélni — helytelen és igazságtalan dolog: akkor már nem testvérrel állok szemben, ki vádol, hanem bőszerű ellenséggel, ki a gyűlölet vakká tón.

És hogy Debreczent, mert voltak, vannak és lesznek az ő falain belül is mindig oly emberek, kik — a műveltség kellő fokán sem állva — vétenek ugy a társadalmi illem, mint az emberkölcsei törvények ellen is, ezért külön kitüntetéssel — évtizedek és századokon keresztül pelengerre állítani és az ország szégyen-piaczán meghurcolni szabad legyen és hogy ezt bármely fizető, mihelyt arra kedve szottyan, untalanul tehesse, az ellen tiltakoznunk kell. Joga nincs senkinek, még annak sem, ki oly boldog községekben él a magyar hazának, hol a fentebb jellemzett embertársaink közül egyetlen példány sem található, mert még az a birodalom sem ment már ezektől, melynek kulcsát Szent Péter őrizi!

Negyedik fejezet.

A könyvkereskedésben.

Már három hét mult el és még egyetlen egy példány sem fogyott el!!!

Hanem a „megbízható szakácsné“-ból és az „utasítás a fénymázkészítéséhez“-ből naponta legalább is 25 példányt adnak el!

Hiába, türelmesnek kell lenni!

Vigasztalom magamat jó költőmmel.

Ő naponta legalább is tizszer jön be, hogy barátai és ösmerősei számára vigyen példányokat.

Ez bátorságot önt belém.

Ez azt mutatja, hogy még nem vagyok holt, Mert szomorú hangulatom már majd azt hiteti el velem...

Multkor idegenek voltak itt.

Költőm utánam nyult.

Forgatni kezdte lapjaimat; hangosan olvasott egy pár sort.

— Ez nagyszerű! — mormogta. — Ez a pont gyönyörű! Milyen nyelv! És ez a papíros — mint a selyem!... Hogy ez a kötet? —

Hogyan, csak 1 frt küldjön belőle csak két kötetet!...

De nem használt ez semmit!

Az idegenek vagy süketek voltak, vagy pedig a műveltség legalantasabb fokán állottak.

Egyikük „utazási kalauz“-t vett — mintha bizony most erre oly nagy szükség volna!

Egy másik „emlék vers írási útmutató“-t vett, — olyan ember, a ki még azt sem tudja leírni.

— Kék virág a nefelejts.

Ha szeretsz el ne felejts!

Pszt! Itt jön egy becsületes vidéki ember. Szétnéz a boltban, vizsgálja a könyveket, megtapogatja — oh, utánam nyul!!

Nemzeti ünnepünk.

— Készülődjünk az országos kiállításra! —
Debreczen, decz. 17.

Nemzetünk ezredéves fennállásának ünnepi programjában, miként olvasóink tudják, ott szerepel a kiállítás eszméje is, csak a felett folyt a vita, a felett folyt a parlamentirozás az iparosok köreiből, kamarákban, clubokban és a sajtóban, vajjon a kiállítás országos vagy világkiállítás legyen-e?

Hazánk minden praktikusan gondolkodó polgára az ügy érdemleges részében Baross Gábor keresk. miniszternek elvét vette magáévá, a tanácskozások a keresk. és iparkamarákban emez autonómia testületekben is oda konkludáltak, hogy a kiállítás — országos kiállítás legyen.

És ha az ünnep nemzeti, akkor tényleg természetének megfelelőleg nemzeties is lesz az!

Az 1885. évi kiállítás és az 1895-ben tartandó közé csak tíz év esik, de a nemzeti pietás érzetéből, ezredéves fennállásunk büszke tudatából kifolyólag magától értetődő dolog, hogy hazánk mindegyik iparosa, kereskedője, gazdája és tudósa mindent el fog követni országos, egyuttal a nemzeti kiállításunk fényének emelésére!

A képviselőház óriási többsége szolgáltatott igazságot Baross Gábornak és nemzetünk tradícióinak. Az országos kiállítás eszméjét nemcsak a szabadelvű-párt pártolta, hanem az ellenzéknek számos tagja is mellette foglalt állást, úgy hogy az 1895. országos nemzeti kiállításról szóló törvényjavaslat elfogadott, sőt a részletes tárgyalás is minden vita nélkül megtörtént.

Baross Gábor nagyszabású beszédével és az abban megnyilatkozott finácpolitikai elveivel újabb babért fűzött érdemeinek gazdag koszorujába.

Czélja ennek a kiállításnak, miként ezt lapunk több ízben kifejtette és most kereskedelmi miniszterünk újból hangsúlyozta, hogy a történelem nyomán bemutatuk a világnak azt, amit kultúra művészet és tudomány terén elérni tudtunk, s keltünk reményt jövőnkre illetőleg!

Nemzeti kiállításunkban részt vehet a magyar iparnak minden ága, ám azért bizvást hisszük, hogy ez a tárlat erkölcsi és anyagi sikereiben legszebb diadala lesz nemzetünknek a 19. évszázad végében.

A magyar ipar fejlődését alkalma nyílik

hazánk iparosainak felmutatni. Hadd lássa, hadd tudja a világ, hogy az ország, mely ezredéves fennállását ünneppé tette, fejlődésében, műveltségében, kereskedelmében és iparában milyen nagy milyen hatalmas.

Készülődjünk! a kultúrának, művészetnek és tudománynak remekeivel, hogy az 1895. országos kiállításunkban öröme teljék a magyar Génuszunk!

Irodalom, művészet.

* **Előfizetési felhívás.** Élezlapot indítanak meg új évtől Debreczenben. Szerkesztője: Lánosz-Hornnyák Viktor, főmunkatársa: Than Gyula, kiadója pedig Kovács Kaufman Sándor lesz, míg a rajzokat Kleinfeller Károly készíti. Az élezlap mutatványszáma karácsonyra jelenik meg. A lap címe: „Debreczeni Figaró” és élcei, közleményei kellő finomsággal összeválogatva, csak arra valóak lesznek, hogy mulattassanak és esetleges visszasságokra hívják fel a figyelmet. Előfizetési ára egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyed évre 1 frt 50 kr. Előfizethetni Kovács Kaufman Sándor kiadónál, vagy a Kutasi Imre könyvnyomdájában.

* **A téli kiállítás a budapesti műcsarnokban** tegnap a képzőművészeti társulat művészül bizottsága, Haumann Alajos tanár előnökelete alatt, kiválogatta azokat a képeket, melyeket a társulat egyrészt tagjai között fog kiorsólni, másrészt az 1 frtos sorsjegyekre szánt nyeremény-tárgyakat is. A társulati tagok a részökre 6000 frton felül vásárolt művek sorsolásában ingyen vesznek részt, a húzást december 30-án fogják megtartani. Ettől külön választva a kiállítás pénztárnál 1 frtos sorsjegyek is kaphatók azok eladásából a társulat semmi nyereségre sem tart számot s az egész összeget hazai és külföldi művek megvételére fordítja. Minthogy a január 31-re kitűzött húzásban csak az eladott sorsjegyek számai vehetnek részt, a társulat oly kedvező feltételekkel ruházta fel ezt a sorsjátékot, hogy a sorsjegyeknek előreláthatólag még ezután is nagy kelendősége lesz. Az eddig befolyt pénzből a bizottság két igen tetszetős képet vásárolt: báró Mednyánszky Lászlónak „Város-ígyet”

Dicső férfiu! Bárcsak megszoríthatnám kezdet!

Ismét letesz az asztalra! . . .
Mit jelentsen ez?
Nagy Isten!
Egy idegén lép be . . . mérleget hoz magával . . . beletesznek bennünket a csunya táliba!

Jaj! — A zsiáros!
Borzasztó! A zsiároshoz kerültünk!!
H a t o d i k f e j e z e t .

A zsiáros.
A lábában, melyben könyvek vannak 6 krajczárjával ott vagyok én is!
Szorosan X. Y. Z. regényének harmadik és egyetlen kötetét mellettem.

Rajtam egy penészes számtan fekszik 1701 böll!
De nem, már most nincsenek ezek itt. Csak voltak.

A harmadik kötetet X. Y. Z.-ből megvette egy szakácsné, és a számtan egy könyv után bolonduló diák tulajdona lett.

En pedig csak itt heverek — senkinek sem kellett,
— Csak jönne már valaki és vinne el magával!

Most felém nyul egy kéz.
Ezer hála, nemes ismeretlenem, a ki kiszabadítasz ebből a lealacsonyító rabszolgaságból!
Jaj nekem!
Megismerem ezt a kezét, ezt a kövér, piszkos, durva kezét! Ez a zsiáros keze.
— Semmirevaló rongy! — dörgi fülemben és beledob abba a lábába melybe a 3 krajczáros könyvek vannak.

Igen, csak csináljon valaki verseket, melyek ik-kel és ok-kal végződnek!!!!

czimü téli tájképét és Nogrady Antanak „Erdő szélén” czimü képét. A nyeremények vételét legközelebb még folytatják.

Különlélek.

* **Mi van a föld alatt?** Érdekes régiségek kerültek napfényre Ispánlaka alsó-fejérmegyei község határában. A legérdekesebbik egy kőasztal, melynek lapja fél korong alakú skilenczemberfő szegélyezi. Magán az asztal lapján egy terebélyes fa látható dom-borműben, továbbá két angyal és egy gyermek, ki a fa gyökerét átöleli. Rajta van ezenkívül a Dávid nemzetségének czimere s ez a felirat: Judaa. Egy másik asztalon az a jelenet van rávésve, a mikor egy római katona lándzsával leszur egy koronás dákirályt. Találtak ezenkívül egy kő kosarat, melynek kígyó formája van.

* **A veszett fejsze-nyele.** Abauj-Tornamegye egyik szolgabíróját megtréfálták a napokban a járásabeli tolvajok. Elhajtották két pompás hizóját s aztán, hogy annál jobban érezze veszteségét, másnap éjjel egytányér kolbászt, hurkát s oldalast tettek az ablakára, mint a saját ellopott hizóinak a produktumát. Nem elég a meglopott szolgabírónak a szenvedett kár, hanem most hegyibe még meg is mosolyogják a tolvajok tréfája miatt.

* **Meghaltak, mert szerettek.** Tisza-Sass községben (J.-N.-K.-Szolnok m.) Kovács Józsefné szül. Király Mária, egy vagyonos menyecske e hónap 8-án este, egy magányos perczet felhasználva, a lakószobában felakasztotta magát. Mire észrevették, meg volt halva. Az öngyilkosság oka, hogy összeszólkkozott a férjével, mert a menyecske nem is titokban, szeretőt tartott, a kinél öngyilkossága előtt is megfordult. — Sár-egresen egy Bögyös István nevű parasztleány kiment kedvesével, Látos Marival a falu mellett folyó patakhoz s fölbelötte előbb a leányt, aztán maga-magát. Szerették egymást, de szülőik el-leneztek a házasságukat. — Radnotin Szabó József szolgaleány szerelemföltésből agyonlőtte a kedvesét, Molnár Rebekát. A szomszédfaluban fogták el a csendőrök. És ezeknek a szomorú tragédiáknak soha nincs vége.

* **Mese Rudolf királyról.** Hogy mennyire szerette a magyar nép Rudolf tronörökösét, mutatja az, hogy egyes vidéken még ma sem hiszik halálát. Így Zalamegye délnyugati részét, az ugynevezett Göcsejt, mint nekünk írják, kü-

Hetedik fejezet.

Az utolsó állomás.

Az én „ódám” ma egy darab sajtot tart be!
Egy „szonette”-em egy negyed kiló zsir alá került.

„Üdvözlét a távolból” pedig egy pár bécsi kolbásznak szolgált köpenyegül.

Ah! . . .
Itt jön valaki és fagygyutyertyát kér.
Az én „három hősköltemény”-embe csomagolják neki be.

Hatalmas Isten!
Hiszen ez az én költöm, az én atyám!
Hogy néz ki!

Szegény ember, mily halvány vagy, mily foltos és pecsétes a fekete nadrágod!

Felismert engem. Kölsönösen felismertük egymást és egy könyycepp hullott hetedik versem első rimére!

Itt vagyok ismét ugyan abban a padlásszobában melyből előkerültem!

Oh, a bácsinak mégis igazza volt.
Ha a költészettel kezdjük, legjobb esetben a fűszerkereskedéssel végezzük!

Ha fűszerkereskedéssel kezdünk volna, talán öreg napjainkra oly helyzetbe jutottunk volna hogy visszavonulva, minden kár nélkül a költészetnek élhettünk volna!

R. Zsófiika.

Lázasan megremegek!
Ha ez a jó ember tudná, mennyire dobog szívem feléje.

Hogy néznek rám becsületes kék szemei vizsgálódva!

Jó ember, mennyire szeretlek!
— Hallja-e könyvkereskedő ur, — így szól ehhez, — jó könyv volna-e ez, hogy Pista fiam belőle olvasni megtanuljon!

Oh! be fázom!
Gyermekolvasókönyvek tartottak!

Mily ostoba is az ilyen vidéki ember!
Szegény költő, ha tudnád, mit szenvedek!

O t ö d i k f e j e z e t .

A bíráló asztalán.

Itt feksznék mintegy harminczan egymás mellett és egymás fölött, ugyanannyi udvarias és alázatos levél kíséretében, melyek bennünket a szigorú kritikus urnak legmelegebben kegyeibe ajánlanak.

Az „elmés kritikus”, a műveltség ezen világitó tornya, ott ül zsölléjében, szivarját szivja és még egyikünkre sem vetett egy pillantás, sem! . . .

Megint ez az unalmas várakozás!
De hallga! A zsarnok felébredt álmodozásából! . . .

Fölénk hajol.
Ránk néz barátságosan.
Vizsgálódva vesz bennünket egymás után kezébe.

Bocsáss meg, jó ember, már épen igazságtalan akartam lenni irántad! . . .
Belém tekint.

Tudom nemsokára egészen belém merül.
Igazságos lesz, kell hogy az legyen.

Holnap az ő lapjában három-négy hasáb lesz rólam olvasható.

lönös láz lepte meg mostanában. A nép, az isten tudja, milyen forrásból merítve, azt hiszti, hogy Rudolf trónörökös él s hogy nem-sokára haddal jön haza a külföldről, hogy elvegye apjától az országot. A kit halva találtak, az nem ő volt, hanem egy inasa. A trónörökös kimenekült Angliába, mert Rothschildnak a fiát agyonlőtte párbajban. Ezenkívül még sok olyan hőbortos dolog jár szájról-szájra, a mit leírni sem volna helyes, de hisz a bolond gombából ennyi is elég. Legfurcsább, hogy senkisémmé válik azokon a vidéken a nép felvilágosítására.

* **Falusí Romeo és Julia.** A falun is teremnek Romeoék s ha teremnek, — mert hát ha nyul van, bokor is van, — megterem a Julia is, a kik a szerelemért mindent feláldoznak. Hanem, hogy a falusi Romeoék s Juliák gyakorlatiasabbak, mint Shakespeare jónévű íróársunk Romeo és Juliája volt, mutatja a ladmózi eset Zemplén vármegyében, hol krumplin kívül pikáns történet is terem. A ladmózi jegyző egy 23 éves fiatal ember, szerelmi viszonyt szőtt egy 18 esztendőss asszonnyal, háziura, egy jómódu gazda feleségével. A férj nyomára jött a titoknak, mire a szerelmes fiatal ember első gondja volt Juliáját biztosságra helyezni és pedig az Atlanti Ocean tulsó partján Utiköltséget úgy szereztek maguknak a szerelmesek, hogy az asszony belemarkolt jó mélyen a férje pénztárába, a körjegyző pedig a község kasszájába. A hűtlen asszony férje kijelentette, hogy hazahozza a szökevényeket, bármibe kerüljön is. Hogy aztán mit ér akár a jegyzővel, akár a — feleséggel, no azt már a férj tudja.

* **Üres az állam — pénztára.** A mi hónap vége felé sok emberen megesik, hogy sem nála, sem otthon egy árva fillérje nincs, az megesik a nagyban dolgozó állampénztárakon is. Megegett a magyarországi pénzügyminiszterrel is, Lónyayval, hogy üresen találta az állam pénztárát s ugyan ez esett meg az olaszokéval most; azt hírlik ugyan is, hogy Rospi gli o si herceg, az olasz kormányának hidak építésére nagy kölcsönt adott. A herceg most ezt az adósságot vissza akarja kapni a kormánytól, mert úgy is ez előtt három hónappal lejárt a fizetési határidő. A kincstárnok azonban kénytelen volt kijelenteni, hogy nincs pénz az állampénztárban, várjon még vagy fél esztendőt. A herceg nem akart prongálni s nem várt, hanem pörrel támadta meg a kincstárt. Ezt a pört Rómában nagy kíváncsisággal várják, mert azt hiszik, hogy holmi vállalkozók üzelmére, de magára az olasz kincstár állapotára is érdekes fényt derít.

* **Saját gyermekek kinzói.** A párisi büntető-törvényszék előtt egy 9 éves kedves kis leány állt: Adolphe Barlet, a ki helyett mások, mert ő panaszkodni sem mer, a legborzasztóbb vádakot emelték s z ü l e i e l l e n. Barlet, de különösen neje, a legválogatottabb kinzásokkal gyötörték a szegény gyermeket, minden ok nélkül. Az asszony jég hideg vízbe ültette, ezután kitette a folyosóra azon csuron vízesen, hogy majd megfagyott; a fejét többször jeges vízzel telt dézsába nyomta, a padlásra küldték aludni, ütötte, verte, a csipővasat izzóra tüzesítette s 7—8 centiméter hosszú égsi sebeket ejtett a leány hátán és gyomrán. Az egész környék megjelent tanuskodásra az embertelen szülők ellen, kik ellen a kis Adolphe egy szó vádat sem mert emelni, bár szülőtől nem kell tartani, mert a gyermekvédő egyesület egyik tagjánál van elhelyezve. Annak az iskolának igazgatója, ahová Adolphe jár, úgy nyilatkozott, hogy egyike a legjobb tanuló leányoknak. A közvádoló a büntetés maximumát kérte a házasságra kiszabotni, de a nő csak hat hónapot, a férj pedig két hónapot kapott.

Városi ügyek.

A debreczeni fogyasztási adó kibérlése.

Debreczen városa a fogyasztási adót 138 ezer forintért bírta, mely összeget a három évi bérlet letelte után a pénzügyminiszter 150 ezerre emelte föl. Ujabb árverést irt ki a debreczeni összes fogyasztási adók bérletére a 150 ezer forintra emelt kikiáltási árral, azonban ezen összegért Debreczen városának elővételi jogot biztosított. Debreczen városában a fogyasztási adót maga a város kezeli, kivéve a sörfogyasztást, melynek al-

bérlője Áron és a cukorfogyasztást, melynek albérlői maguk a fűszerkereskedők. A pénzügyminiszter és Debreczen városa között már régebben foly az alkudozás, a mennyiben a városi tanács 140 ezer forintot ajánlott fel. Megokolt felebbezést is terjesztett a miniszter elé, melyre tegnap a fővárosban időző főispán utján érkezett meg a válasz. — A miniszter tekintetbe vette Debreczen városa felebbezését és a fogyasztási adó bérletét azzal, hogy arra a legsürgősebb elvagy el nem fogadást várja, 145 ezer frtra szállította le. A sürgöny alapján tegnap délelőtt sürgős tanácsulást hívott egybe a polgármester, melyen a miniszter ajánlatát a közgyűlés utólagos jóváhagyása reményében elfogadták. A határozatról ugyancsak a főispán utján sürgönyileg értesítették a pénzügyminisztert.

Tanácsülés. Ma délelőtt 10 órakor a város háza nagytanácstermében rendes heti tanácsülés volt Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester elnöke alatt. A tanácsülésen kisebb fontosságú kórházi, adó, építkezési, gazdasági ügyek referáltak.

Ipariskolai rajztanárok és tanítók fizetése most lett folyóvá téve a városnál. Nem érdektelen, hogy az ipariskolai rajztanárok 31-en vannak s kisebb-nagyobb fizetéssel összesen 5390 frtot fizetnek ki részükre. Az ipariskolai rajztanárok között a legnagyobb 600 frt, a legkisebb 160 frt fizetést huz.

A harmadik kerületi kapitányságnál rövid idő óta súlyosabb betegségek miatt az ügymenet meglassult. B e e r Kálmán kapitány azonban ma már elfoglalta hivatalát, míg dr. Tóth rendőrségi fogalmazó ma is difteritisben fekszik. Betegségének ideje alatt gróf C s á k y Adorján helyettesíti.

A Czegléd-utczai új kutra sok a panasz az utca lakóinak. Amilyen örömmel vették, hogy a czegléd utczának is lesz kutja, éppen olyan nehezteléssel vannak eltelve, hogy illetékes helyen nem tesznek intézkedést a kut körülötti hely tisztán tartására. A kut — eltekintve attól, hogy kevés vízzel bír — megközelíthetetlen, különösen most, mikor még az aszfalton is oda tapad az ember cipőjéhez a barátságos debreczeni sár. A kut körül, mely ugyszólván dombtetőn van, óriási a sár s ideje volna, hogy az illetékes körök segítenének a község jogosult panaszán.

Ali Effendi.

Török história.

Tán sohase volt úgy megrémülve a török, mint akkor, midőn hírül hozták Ázsiából, hogy Timur Lenk közeledik. Bajazed szultán kardot hordoztatott körül a birodalomban, melyen a Korán első verse aranynyal volt kiverve: Biszmillahir-rahimír-rahimáni (Allah, az örökké irgalmas és könyörülő nevében) tanácskozára hívta a basákat, az agákat, a nagyvezirt, az ulemák fejét, a bejt, a seik-il-izlamot, a testőröket, stb.

Össze is gyűltek mindnyájan, hánytak-vettek mindent, megbeszélést az egész hadjáratot, szépen írásba is foglalták a haditervet s azzal oszlott szét a gyűlés, hogy bizonyos Bajazed győzelme, csak Allah-t kell még segítségül hívni egy ünnepélyes körmenetben.

Ezt meg is tartották mindjárt a következő dsma délutánján.

Mindenki talpon volt Isztambulban, mert mindenki látni akarta a menetet, melyhez hasonlót nem sok muzulmán lát; különben pedig a szultán is megparancsolta, hogy valamennyi igazhívó ott legyen. A menetet a szultán nyitotta meg, fehér lovon lovagolt elől, utána egy pasa vitte a féléldas zászlót 12 agától környezve; azután jött a birodalmi főurak nagy csapata, élén a nagy vezérrel, ezt egy csapat spahi követte, mindenkinek handsár volt az oldalán, ekkor jött egy odalisk csapat, élén a szultánával, mindannyian elefántok hátán menyeyzet alatt ülve drága ruhákban, csak úgy csillogott rajtuk a sok arany és ezüst, elefántjaikat 2—2 szerezsen vezette. Ezen csapatot a szultán neje és leánya zárta be, kik szintén elefánt hátán ültek

a legnagyobb pompában, mellettük mentek gyalog a szerály nőszoigái, hosszú pávafarku legyezőkkel legyezgetve őket. Utánok száz janicsár, kiknek a háta megett jöttek a halálra szánt foglyok számra 99, mint az asszonyoknak, dsorabát volt lábukon. Ezekből minden mecsetnél letettek hármat. Utánok ismét ötven janicsár. Ezek vágták le az aldozatokat a Seik ül-izlam intésére, a ki megettük ment az ulemákkal, gyalog, hegyes turbánnal fején, bő virágos kaftánban. Mindjárt utánuk a dsurdsurák kara, kik a koránból fejezeteket olvastak föl a mecseteknél. Majd a basi vezetése alatt 400 bosztandsi, a többi otthon maradt a palotában. Majd muftik, kádik, az imámok jöttek, a kiktől egy gyalog zászlóalj választotta el a tánczó derviseket. A delibaltól elbódulva örületes tánczot jártak ezek, szédítő gyorsasággal ugráltak összevisza, közben Allah nevét kiáltozva; kezükben egy-egy tör volt s azzal időről időre szurdalták, vagdoszták arcukat vagy kezeikkel tépték hajukat. Ezeket a kaimakámmal a szandsákok követték. Végre jött a roppant néptömeg. A tömeg között helyenkint csasz csapatok mentek a rend fenntartására. Az egész menet végigjárt minden mecsetet s késő délután oszlott szét.

Igy a szultán megtette a kötelességét, csak az volt most a kérdés, mit szól mind ehez Allah? E kérdésre feleletet akarván a szultán, a nagyvezirrel és a főpappal egyszerű ruhába öltözve, minden fegyver nélkül a mint ily esetben szokás volt, gyalog elment Ali Effendihez a nagy jóshoz, a ki mindössze nyolcz hónappal ezelőtt a moharrem safar hónapban jött ide, de hinni lehetett neki, mert néhány héttel előbb a Timur Lenk támadását is megjósolta, — Isztambul keleti részén a Gülhane kioszk mellett lakott Ali Effendi, egy barlang szikla forma üregben.

Idő lépett be éjjel a szultán másik két kísérelőjével, mert hát ali Effendi mindig éjjel jósolt. Épen imádkozott a jós, midőn beléptek s addig hozzájuk sem szólt, míg imádságát el nem végezte. Aztán megkérdezte tőlük:

— Mit akartok jó muzulmánok?

— Én a szultán vagyok — mondá Bajazed — s hozzád jövök, jósolj nekem Timur Lenkről és a háboruról.

— A jós könyv Mohamed parancsa szerint mindig nyitva előttd szultánom! — mondá Ali. — Jósolj hát nekünk, ha tudsz!

Ali elővette nagy alázatosan a könyvet — a miről azt tartják, hogy maga Allah adta Mohamednek — megcsókolta, keletre meghajtotta magát, fogai között dörmögött valamit, ezzel feltárta s olvasá:

..... Akkor pedig, midőn kelet felől nagy hadsereg fog jönni, megmutatja Allah az ő nagy hatalmát és igazságosságát népének s minden nemzetnek

Majd máshol nyitotta fel a könyvet s olvasta:

. Ha népem elvesz keleten, a mit elvesztett, megadom neki nyugoton és nagygyá teszem

. Egy harcban sem fog megsemmisülni népem, de lesz idő, mikor kellel szemben, a megsemmisüléshez közel fog állani (Vajjon ez időre értette-e ezt Allah?)

— Ezek tehát az írott szavak! Nem tudnál még jósolni? Kérdé Bajazed.

— De igen! Van-e már haditervetek?

— Van.

— Küld el azt, hanem magad ird le. Kézvonásaidból talán többet mondhatok.

— Jól van. Elküldöm.

Erre mindhármán „Szalem alejkum“ szavakkal üdvözölték a jóst, ez kísérté az ajtóig, a hol meghajtván magát, visszament szobájába.

Más reggel az egész haditerv Bajazed írásával volt Ali Effendinél. A szultán vett magának annyi fáradságot, hogy le sem feküdt addig, míg le nem írta. Pedig ha tudta volna, miért kérte ezt tőle a jós?!

A palota kertjében * zold gyepplagon ül a szulán leánya Azraela. Ugy elrejtik a fák és a bokrok, hogy alig lehet észrevenni. Nyugtalanak látszik. Talán vár valakit? Igen, mert ime néhány percz mulva kopogtatnak a kert ajtaján, mely a gyepplag megett volt 4—5 pálmától elfödve. Azraela odaugrik, kinyitja belép a kertbe... Ali efendi, a nagy jós.

— De későn jössz! Régen várlak!

A népszerű dandárnok tiszteletére kedden este a Széchenyi-szállodában nagy bankettet rendeztek a honvédtisztek, mely a lehető legkedélyesebben folyt le s mely újabb alkalom volt arra nézve, hogy a közszertekben álló honvéd-dandárnok iránt táplált ragaszkodás külsőleg is kifejezésre jusson.

— **A szatmári ev. ref. nyolcz osztályu főgimnáziumának** Csáky Albin gróf, közoktatásügyi miniszter legutóbb a nyilvánosságot s az 1891—92-ik évre az érettségi vizsgálat tartásának jogát megadta.

— **Fölvétel a haditengerészethez.** A cs. és kir. haditengerészet hajós és suhancz-iskolájában még 180 hely van üresedésben, melyekre magyar honosságu ifjaknak pályázni lehet. A folyamodványhoz keresztlevél, honossági és erkölcsi bizonyítvány melléklendő. Bővebb felvilágosítást ad, mint azt már egy ízben megirtuk, Debreczenben a 39. gyalogezred parancsnoksága. Ajánljuk ezt a jól megteremtett debreczeni ifjak figyelmébe.

— **Lejárt pályázatok.** A főiskolai pályázatok beadásának határideje tegnap járt le. Beérkezett 19 pályamunka és pedig a latin nyelven irt értekezésre (jutalma 50 frt) 3 db, a dal és szonettre (jutalma 50 frt) 5 db, a nemzet gazdaságtani Keresztessy-féle kérdésre (jutalma 84 frt) 5 db, az egyenes röptü orthopterák életmódjának leírására (jutalma 84 frt) 3 drb, a neveléstani kérdésre (jutalma 50 frt) 1 drb, a Kölcsei irodalmi működését méltató tanulmányra (jutalma 35 frt) 2 db. Ma reggel 9 órakor érkezett még egy pályamű, mely a nemzet gazdaságtani kérdés megfejtésével foglalkozik, így tehát a pályázók száma 20, a pályadíjak összege pedig 323 frt.

— **Betegsegélyző egyesületek mozgalma.** A debreczeni betegsegélyző egyesületek a közelebb életbeléptetendő új törvény értelmében a szükséges lépéseket igyekeznek megtenni. Mint benünket értesítettek, eddig már több debreczeni egyesület módosította alapszabályait az új törvény rendelkezéseire képest s így terjesztette föl a városi tanács utján jóváhagyás végett a belügyminiszteriumhoz.

— **Felülfizetés.** A debreczeni munkás-dalegyesület által, e hó 12-én a Margit-fürdőben rendezett dalestélyen, felülfizettek a következők: Vinkler Mihály 1 frt 50 kr. Nagy Lajos 1 frt. S. S. 10 kr. Véber Ferencz 30 kr. Móricz Ferencz 1 frt. Klár József 50 kr. Ács Imre 30 kr. P. B. 10 kr. Freudenfeld Rudolf 1 frt 50 kr. Véber I. 1 frt. Veisz J. 50 kr. Mihálovics István 2 frt. Zichermann Herman 50 kr. N. N. 50 kr. Fogadják a kegyes adakozók, a dalegyesület hála-köszönetét. — Zech József, dalegyesületi pénztárnok.

— **Csavargó banda.** Asszony, ember, ifju, gyermek, mind-mind egy rakáson került a rendőrség kezébe. Ilyen csavargó bandára gyakran akad a rendőrség s ha csak szerét teheti, pusztítja őket ki a városból. Ma reggel kísérték ezt a diszes csoportot végig a piaczon, ki az állomáshoz. Egyiken-másikon alig volt ruha, takart lábukon csoszogott a jól átázott ringy-rongy. — Hanem azért nevetgélve, kacagva mentek a hajdu kíséretében az állomáshoz. Kényszer-utlevéllel utaznak — vasuton.

— **A polgármester hajduja meghalt.** Lajos bácsi, a polgármester jól ismert hajduja hosszabb betegeskedés után tegnap délután meghalt. Az öreg Kovács Lajos 52 éves volt s utóbb tüdőgyulladásban feküdt. Tegnap délután fél négy órakor meghalt. Az öreg Lajos bácsiról sok anekdotta kering, melyek most halála alkalmából felelevenednek. Kartársai közt nagy részvét uralkodik s temetésén, mely holnap lesz testületileg vesznek részt.

— **Ne ülj a más ölébe.** Megjárta Nagy Bálintné asszonyom. Szoboszlóról igyekezett Debreczenbe a vasuton. Mióta zónázni lehet, mindenki vasuton utazik és így történik meg, hogy egy-egy kocsi a kellesténél több utast is be kell szuszakolni. Nagy Bálintné asszonyomnak már nem jutott hely s állva akarta megtenni az utat de egy idegen ember udvariassága kimentette zavarából. Kínálta a menyecskét hogy üljön az ölébe. A menyecskének tetszett az udvariasság és nem utasította vissza, Persze! egy kis kis ölekezés, egy kis csintalankodás nem maradt el, hisz niucs az ember fából. Jól is találták magukat a nagy szorongásban de a mulatságnak a menyecske adta meg az árát,

mert az szoknyája zsebébe rejtett pénzes tárczája eltűnt. Az udvarias embert megmozdították, de nem találták meg nála az elvesztett jószágot. A menyecske azt hiszi, hogy mégis csak akkor tűnt el a pénze, mikor az elevenére tapintottak és az udvarias ember cimborájának adta volna át a lopott pénzt.

— **Czivilis kalap.** Szép nagy, széles karimájú bolyhos czivilis kalap került a rendőrség elé. Ugy találta gazdája nélkül egy jószemű rendőr a czepléd utcái szekerén. Azért hogyha a gazdája számot tart rá s szeretné még egyszer a keze közé kaparítani, kellő igazolás mellett átveheti a III kerületi rendőrkapitányságnál.

— **Találtatott.** A Czepléd utcán egy széles bárd találtatott. Ott fekszik a harmadik kerületnél ha gazdája sajnálja, igazolja a tulajdonjogát s megkapja a III. ker. rendőrkapitányságnál.

— **Hal-estély.** A Weber Izidor Vilmos-féle kedvelt vendéglőjében holnap pénteken halestély lesz, mely alkalommal a Magyar testvérek kitűnő zenekara fog játszani. A halestély este 8 órakor kezdődik.

Színház.

* **A Bács-párról** aradi újságokban azt olvassuk, hogy Bács és Bácsné visszaszerződtek Aradi Gerőhöz Aradra. Mi a debreczeni közönség művelésének megörbítését látnok Bácsék távozásában; épp ezért aggodalommal reprodukáljuk a hírt. Egyben fölvetjük a kérdést, hogy a színház igazgatója anyagi és társulata művészi érdekeinek megsértése nélkül nem volna-e már lehetséges a jövő évi szerződésekről némi tájékoztatást adni? Mert a közönség érthető és jogos kíváncsisággal várja Leszkai András második szenzonájának művészi erőiben való előleges bemutatását.

* **A színház villamos világítása.** Érdekes ajánlattal kereste meg egy nagy cég Leszkai András szinigazgatót. E szerint a cég hajlandó lenne a debreczeni színházat, a nézőteret, a színpadot, a folyosókat, szóval az egész színházat villamos világításra berendezni és köteleznék magát, hogy a színház villamos világítása semmivel se kerülne többre, mint a gázvilágítás. — Leszkai az ajánlkozót a városhoz utasította s így a városi tanács elé fog kerülni legközelebb az ajánlat.

* **Kocsis Etelka,** a fiatal színésznő, aki városunk szülőtte s pályáját a debreczeni színpadon kezdte meg, kedvelt tagja a győri színtársulatnak, ahová szerződve van. E hóban tartott jutalomjátékáról a „Győri Közlöny“-ben a következőket olvassuk: Kocsis Etelka jutalmára a Nebántsvirág került színre, a czimszerepben a jutalmazottal. Hasonló eset színházunkban régen nem volt, sem pedig a színház látogató közönség elítje ily számban az idén még nem volt együtt. Telt ház fogadta a jutalom előadást, amely Kocsis Etelka színi pályáján az első volt. A közönség szórakozottan hallgatta az első jelenéseket s várta a Nebántsvirágot, aki tudvalevőleg a női karral együtt és fátyol alatt jön ki. Mikor azután a fátyolt fellebbentették, kitört a tapsvihár, mely tartott mindaddig, míg csak a sok virágot, három koszorút és öt csokrot, a koszorúk közt egyik „Kocsis Etelkának — A győri fiatalság“, egy pedig „Kocsis Etelkának — A győri közönség“ felirással fel nem nyújtották. A fiatal művésznő palástolhatatlan elfogultsága, melylyel a virágtömeget és a közönség taps és éljenezését fogadta, bájos naivitással mély benyomást tett a közönségre, a mely kitörő, lelkes éljenzéssel fejezte be az ovációt. Kocsis Etelka keresetlen természetes játéka, éneke ma nagy hatással voltak a közönségre. Annyi kísérlet után végre egy igazi Nebántsvirágot láttunk a színpadon diskrét, kedves kiadásban. És a tetszésnyilvánítás nem előkészített, vagy udvariassági ovációk voltak, hanem szívből jövő, őszinte megnyilatkozásai a nagyközönségnek. Minden felvonás után zajosn hívták ki s az elvitatathatatlan diadal után már is üdvözöljük a jutalmazottban a jövő színi idény kedvelt kis — primadonnáját.

Törvénykezés.

— **Tárgyalási terem.** Az új törvényszéki tárgyalási terem a hétfői esküdszéki tárgyalás-

sal nyitották meg; de azért rendszeresen nem ott tartatnak a bünyügyi végtárgyalások. Mindaddig, míg a helyiség főtéri szobáiba át nem költözhetik a bíról kar is, a törvényszéki kisebb végtárgyalások a hosszabb idő óta használt ideiglenes teremben tartatnak, csak a nagyobbakat fogják az új teremben megtartani.

— **Megvizsgált törvényszék.** Puky Gyula kir. táblai elnök nemrég vizsgálta meg a szatmári kir. törvényszéket és állítólag nem voltak valami nagy rendben a szatmári törvényszék ügyei. Ezekről a jelentést és a vizsgálat adatait a kir. táblai elnök legközelebb terjeszti fel az igazságügyminiszterhez.

Közgazdaság.

— **Gabona-tőzsde.** Budapest decz. 15. Buzát ma jól kínáltak. A kereslet korlátozott volt. Elkelt lanya irányzat mellett 27.000 métermáza teljes napi áron. Egyéb gabonaneműkben csekély forgalom, rozs és árpa változatlan, zab és új tengeri 5 krral olcsóbbodott. Hivatalos jegyzések délután 2 órakor: Buza tavaszra 11.20 pénz, 11.22 áru. — Tengeri 1892. május—juniusra 6.09 pénz, 6.11 áru. — Zab tavaszra 6.38 pénz, 6.40 áru. — Káposzta-repeze 1891. aug.—szep. 13.75 pénz, 13.85 áru. — Hivatalosan felmondott: 300 métermáza szilva, december hó 12-én leendő átvételle. A délutáni gabonátőzsdén a határidőzletben jegyzünk: Buza őszre 1892. 10.04—10.06 forint. Buza tavaszra 11.20—11.22 forint. Tengeri 6.09—6.11 forint. — Zab tavaszra 6.46—6.48 frton.

— **Sertésvásár.** Budapest-kőbányai sertés-kereskedelmi csarnok árjegyzése december 15-én.

Hizott sertésárak: I. Magyar első rendű: Öreg nehéz (páronkint 400 klgron felüli sulyban) 45.—46.— krig. Öreg közép (páronkint 300—400 klgr. sulyban) 44.—45.— krig. Fiatal nehéz páronként 320 klgron felüli sulyban (47.—47½ krig. Fialat köz. (páronkint 251—320 klgr. sulyban) 46.—46½ krig. Fialat könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő sulyban) 44.—45 krig. — II. Magyar szedett: Nehéz (páronkint 280 klgron felüli sulyban) 44.—45.— krig. Közép (páronkint 220—280 klgr. sulyban) 43.—44.— krig. Könnyű (páronkint 220 klgrig terjedő sulyban.) 42.—44.—ig. III. Romániai: Nehéz (páronkint 320 klgron felüli sulyban) 44.—45 krig. Közép (páronkint 250—320 kgr. sulyban) 43.—44 krig. Könnyű (pkint 250 klgr terjedő sulyban) 41.42. kmig. IV. Szérbiai: Nehéz (páronkint 260 klgron felüli sulyban) 44.—45— krig. — Közép (páronkint 220—260. klgr. sulyban) 43½.—44½ krig. Könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő sulyban) 42.—43.— krig.

Sertéslelészám. 1891. év decz. hó 13-án volt készlet 123.811 db, 1891. decz. hó 14-én felhajtattott 983 drb, 1891. decz. 14-én elszállítottott 2247 drb, 1891. decz. 15-én maradt készletben 131.557 db.

A hizott sertés üzletirányzata: lanya.

REGÉNY CSARNOK.

Tisztító tűz.

Regény.

A Debreczeni Hirlap számára írta: Divéki.

42
A kismise hamar véget ért a grófné kosztotta mindennapi alamizsnáját nagények közt és azután mind a hárman elhagyták a templomot és vizatértek az Endrefi-palotába.

Utközben Endrefi Sámor gróf elmondta nejeinek és a rendőrtisztek, hogy igenis van, vagy legalább volt egy ember a világon. a kinek oka lehetett rajta boszut állani.

Elmondta ismeretségét Tajnai Jánosnéval mint csábitotta őt el, mint érte ott a férj, aki vak dühében agyonlőtte nejét. Szóval elmondta bűnét szepíték, eltitkolás nélkül ugy, ahogy volt.

A bűndöds útja volt ez. Felyvást ő beszélt; neje és Fehér Mátyás egy hangot se szóltak. És a gróf uem mert föltekinteni rájuk. Megvalotta, hogy könyelműsége egy család iszonyu tragédiájának volt okozója.

— És most tud mindent édes Emmám

— végezte beszédét. Ön is tudja Fehér ur, a mit tudni akart, hogy volt egy ember, aki miattam megölte nejét s gyilkos haragjában iszonyu bosszút esküdhetett ellenem. Mikor fiam Pál elűnt, akkor eszembe jutott mindjárt Tajnai János kutatam is nyomát titokban, de nem bírtam ráakadni. Ennyi, a mit mondhatok, ha hasznát veheti, isten segítse!

— Köszönöm gróf ur! Ó grófné, engedje, hogy kezét megcsókolhassam! Most már biztathatom: reméljen, fiát meg fogjuk találni.

Fehér Mátyásnak nem volt maradása. Mintha tűzön ült volna, úgy izget mozgott. Csak akkor lélegzett föl szabadon, midőn a grófi pártól bucsút vehetett. Csaknem szaladt végig az utcákon. Egész lélekkel csüngött ezen az úgyn; megesküdött haldokló atyjának, hogy minden erejét, tehetségét, kitartását az elveszett Endrefi Pál gróf felkutatására szenteli. És most egyszerre nagy világosság gyúlt ki elméjében, a gondolatok, tervek egymást üzték agyában. Erteni kezdte a viszonyt Baradlai Dénes és öccse közt... Rohant... átöltözött... nem akarta elszalasztani Baradlai Zoltánt, végére jár a dolognak, Baradlai Dénest sarokba szorítja, cselből, erőszakból vissza nem retten és ha kell, szemébe vágja nyíltan a lappangó gyilkosnak: Uram, ön nem Baradlai Dénes, ön Tajnai János.

Folyt köv.

Idegének névsora.

- Bika szálloda.
Bartha Miklós Ér.-Mihályfalva.
Smiedt ker. Budapest,
Veis Mor
Kiss Lajos birtokos Turkeve.
Molitz L ker. Budapest.
Nagy Zoltán önkéntes
Bóhm ker,
Baneri ker Budapest,
Frenkel ker, Bécs,
Rorabek „ Budapest,
Pick Ernő földbirtokos Szered,
Ujváry Nánás,
Angol királynő szálloda,
Derczi Péter Kondoros Békés m.
Mandel Marton és neje Derecske.

- Csillag Gusztáv utazó Buda.-Pest.
Klein Aladár és neje Sz.-Györgyi Ruszta.
Brand Aurél orvos Buda.-Pest.
Szemes Árpád H.-Pályi.
Fehér ló szálloda.
Deisch G. Ignác utazó Bécs.
Móricz Sándor utazó Bécs.
Liefler Sándor „ Buda.-Pest.
Grosman N „ Bécs.
Linkázz, A. N „ Bécs.
Frohner szálloda,
Katz Ignác birtokos Zsámbó.
Rusnyak József utazó Budapest.
Wald Wilmos „ „
Aráyi Ignác „ „
Kohn Géza „ „
Lejári Áron „ „
Wechsler Cynla term. ker. Szatmár.
Nenbrun kereskedő Budapest.
Weisz birtokos Nádudvar.
Aneláel S ut. Bielicz.
Bonaiv „ Budapest.
Mandel Béla birtokos Derecske.
Mandel Benő gazdálkodó Abapúsza.
Stern Béla ut Budapest.
Főkés Gábor kirtokos Szoboszló.
Schäffer főpincér Helyben.
Brody és neje Egyek.
Pozsonyi ker. Budapest.
Friedman Farkas ker. Derecske.
Farkas Salamon Székelyhid

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ

I Idény berlet 63. szám. IV. Kiss bérlet 3. szám
Páratlan Páratlan
Csütörtökön. 1891, Deczember hó 17-én.

NAP és Hold.

- Picrates de Calabazas herczeg, Portugallia első minisztere — Rónaszéki.
Don Braseiro de Tras os Montes, Elvas tartomány kormányzója — Hunyady J.
Miguel, háznagy — Súlyom L.
Don Deqomaz, Brbseiro bizalmas embere Hegedűs.
Manola, Miguel kedvese — Réti Laura.
Beatrix, Braseiro neje — Fejes Lidi.
Gonzales, Braseiro inasa — Rajcsányi.
Katona — Némethi.
Sanchette komárosnő — Barts Aranka.
Cristoval, Sanquette pincérje — Szentrei M.
Pedro, festő — Bánatiné.
Peqita, Braseiro hadapródjai — Kovács Fáni.
Anita, — Ladurovics Zs.

Gyermekjáték

és ajándéktárgyak

legolcsóbban

és legnagyobb választékban kaphatók

Baum Miksánál,

Már f. é. december 29 én huzása a 2 frtos jótékonyági sorsjegyeknek. Főnyeremény: 100.000 frt o. ért. ily sorsjegyek kaphatók: 1 forint 50 krért.

Továbbá:

Igérvények

az 1892 év Január hó 2 án megtartandó huzásra

Hitel és Bécsi sorsjegyek igen olcsón kaphatók:

Katz Jakab

lottógyűjtődéjében, Debreczen, főpiacz Teleky utca sarkán.

ÜZLETI UTMUTATÓ.

PARTI FERENCZ „Cognac-monopole“ és nagy fűszeráru üzlete. Czegléd-u. színház mellett.

DANKÓ M. Elsőrendű temetkezési vállalata czegléd-utca színházzal szemben.

HARSÁNYI ISTVÁN. Gőzerőre berendezett asztalos üzlete. Czegléd-utca 2577.

KOSTYA JÁNOS arany- és ékszerműves nagy raktára, kistemplom mellett.

NAGY PÉTER épület és butor asztalos. Kismester-utca 1103.

NÉMETH GYULA épület és műlakatos. Villanyos készülékek raktára. Széchenyi-u. 1774.

BARTA MIHÁLY. Mű- és épület lakatos üzlete. Kádas-utca 1885.

PIROS BÉLA. Mű- és épület lakatos üzlete. Üzlethelyiség Darabos-utca 987.

BLATTNER GYULA Üveg-, porcellán-, kőedény-, tükör és képkeret üzlete. Főpiacz, főposta mellett.

GÁLL EIEK. Gépjavító műhelye. Kazán és gépjavitások, valamint vasesztergályozás. — Széchenyi-utca 1786.

TÓTH FERENCZ. Nagy cipő raktára és műhelye. Czegléd-utca Kardos és Bosznay-czég között.

PAPP ALBERT. Fényirda. Felvétel természet után. Nagyítások és aquarell festészet. Czegléd-utca 27.

NAGY SÁNDOR. Asztalos műhelye, házi butor berendezések nagy raktára. Rózsatér, Tiszaház.

KATZ HERMANN. Férfi és gyermek ruha nagy raktár. Huszár Károly fűszerkereskedő volt üzlethelyiségében, „Bika“ szálloda mellett.

VERÉB LAJOS zárgyártó és műlakatos. Segéd-munka gépekkel való gyári berendezése. Arok-utca 851.

LÓKODY FERENCZ. Műasztalos üzlete. Széchenyi-utca 1808.

SKVIR DEMJÉN kárpitos. Főpiacz-utca 2140.

FERENCZY SÁNDOR műhedű készítő. Főpiacz: Huber-ház.

SZABÓ ANTAL. Óraüzlete sas-utca 3. szám.

TÓTH GYULA bádogos és bádogárak üzlete. Városház alatt. Rózsatér.

NAGY JÁNOS első szijgyártó üzlete. Kész munkák raktára. Üzlethelyiség a kistemplom mellett.

HORVÁTH IMRE kárpitos. Kis-mester-utca 1383. szám.

RIESZ KÁROLY kocsigyártó. Nagy-hatvan-utca 1547. szám.

MAJOR JÁNOS szijgyártó. Nagy-hatvan-utca elején.

MÉHÉSZ JÓZSEF szijgyártó. Kész munkák nagy választékban. Nagy-csapó-utca Stenczinger ház.

KONRÁD JÓZSEF réz- és packfongműves műhelye főpiacz-utca 1581.

RICHER KÁROLY. Vonalozó intézete és könyvkötészete. Nagy-péterfia 965.

STANKE JÁNOS. Aczélsodrony áru-üzlet. Sirok bekerítése és sodrony-madráczok. Nagy-péterfia 941.

SZENDREY KÁROLYNÉ szijgyártó és szijgyártó árak üzlete. Nagy-hatvan-u. elején.

EGEY és SPULLER fényirdója Debreczen és Nagy Károlyban. Felvételek helyben nagy várad-utca 2088. N.-Károlyban „Központ.“

SZEGEDI LAJOS réz és packfongműves. Kisvárad-utca 2090.

SZÓKE SÁNDOR lakatos. Kis-várad-u. 2907.

FODOR JÓZSEF. Első debreczeni temetkezési intézet és sarkó raktára. Rózsatér 5. Tiszapalota.

KULCSÁR ANTAL épület bádogos. Kész munkák kaphatók. Üzlethelyiség: Nagy-csapó-utca 7. szám.

JENEY GYULA vászon, bélés, kézmű és rövidáru üzlete. Piacz. Bikával szemben.

ÜZLET ÁTTELÉSZÉS.

Van szerencsém becses tudomására juttatni, hogy a „Hatvan“-utcai üveg, porcellán s tükör üzletemet a piacz és hatvan utca „Tóth Gyula“ féle sarokházba Szabó Zsigmond ur fűszerkereskedése mellé helyeztem át. Semmi költséget sem kímélve, azt a jelenkor igényeinek megfelelően rendeztem be u. m.:

ASZTALI-, IRÓ- és FÜGGŐ-, SALON-LÁMPÁK
 üveg asztali-készletek:
 bor, viz, sör, liquer, cognac, befőttes s gyümölcsös

talpas tálak,
 porcellán és majolika étkezők,
 thea, kávé, mocca és mosdó-készletek,
 továbbá

china-ezüst disztargyakkal stb. stb.

Különösen felhívom b. figyelmét, az általam bevezetett

CSILLAR-PETROLEUMRA

mely biztonság tisztaság és égőképesség tekintetében az eddigiek valamennyiét felülmúlja és melynek literjét 24 kr-ával számítva kívánatra, havi elszámolás mellett saját edényemben, házhoz szállítatom. Nagyrabecsült pártfogásába ajánlva magamat vagyok

kiváló tisztelettel

Lám Sándor.

Karácsonyi, ujévi és alkalmi ajándék tárgyak

nagy választékban.

149. szám.

Az „ISTVÁN“ gőzmalom társulat gyártmányainak

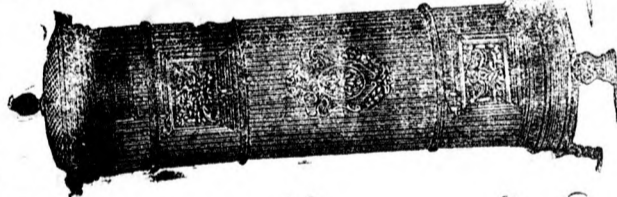
ÁRJEGYZÉKE.

Az 1887. április hó 18-kán Budapesten tartott általános magyar malom gyűlésen megállapított s 1887. június 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módokatokra vonatkozó egyezmények szerint. Itt helyben, kötelezettség nélkül.

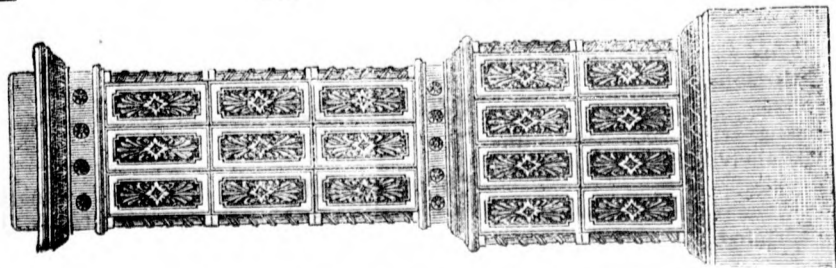
Készpénzfizetés mellett, zsákkal együtt.

	100 kiló
A. Asztali dara nagyszemű	18.20
B. Szinte „ aprószemű	17.60
0. Király liszt	17.60
1. Lángliszt kivonat	17.20
2. Elsőrendű zsemlye liszt	17.—
3. Zsemlye liszt	16.60
4. Elsőrendű kenyér liszt	16.40
5. Közép kenyér liszt	16.—
6. Kenyér liszt	15.60
7. Barna kenyérliszt zsákkal á 70 kg.	13.80
8. Takarmány liszt	9.—
11. Finom korpa zsákkal á 50 kg.	5.—
12. Durva „ „ „ „ „	4.80

Debreczen, 1891. november 7.

Debreczeni és budweisi gyártmányu
acélvaskályhák
 Dollai Chiznovizi, Nadraui és
 Friedlandi VASKÁLYHÁK
 fa- és szén-fűtésre,
 szabályozható
kőpeny- és Meidingi-kályhák
 acél vagy zom-áncos kőpennyel.
 Legnagyobb raktár
KORCSOLYÁKBAN:
 Halifan, Merkur, Matador
 és Rohozoy
 rendszerekben, sima pallirozott és állanyozott (nikk)
 kivitelben.

Tengeri kézi morzsolók

különféle rendszerek szerint.

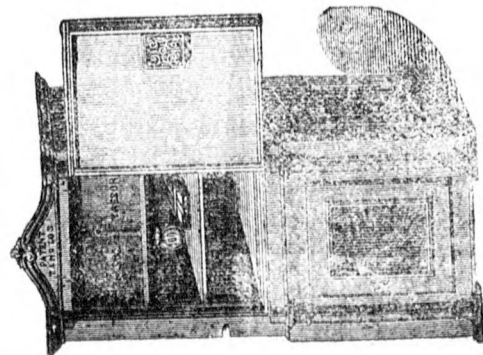
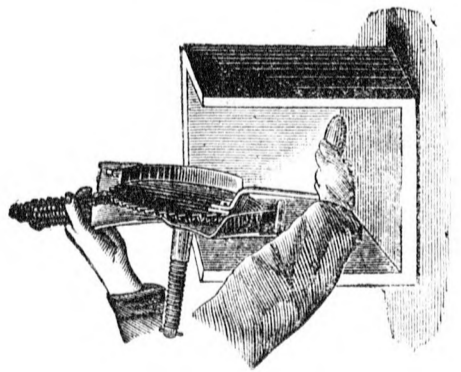
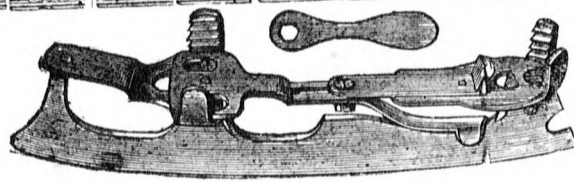
Táncos R.-féle szabadalmazott (patent) tűzmentes betörés ellen biztosított

pénz-szekrények

egyedüli képviselete

TÓTH GYULA

előbb Tóth Lajos és Társa
 vasárú-tüzletében, Debreczenben, a városháza alatt.

A tisztviselők fizetésemelése.

— Végleges adatok. —

A tisztviselői fizetésemelésről szóló törvényjavaslatot csakis újév után, január hónapban fogja a kormány a képviselőház elé terjeszteni. A javaslat végleges szövegezésével csak most készült el a minisztertanács. A késcdelmet főleg az igazságügyminiszter okozta, ki a javaslat némely intézkedéseit a bírakra nézve sérelmesnek találván, engedményeket követelt és kapott.

A javaslat a tisztviselőket a mostani XII. rangfokozat helyett tizenegybe sorolja, s a fizetéseket és lakpénzeket a következő táblázat szerint állapítja meg:

Rangfokozat.	Fizetés.	Lakpénz.
	(500	
XI.	(600	300
	(700	
	(800	
X.	(900	350
	(1000	
	(1100	
IX.	(1200	400
	(1300	
	(1400	
VIII.	(1600	500
	(1800	
	(2000	
VII.	(2200	600
	(2400	
	(2500	
VI.	(3000	800
	(4000	
V.	(5000	1000

A többi rangfokozat nem részesül sem fizetés, sem lakbér emelésben. Megjegyzendő azonban, hogy 500 forint fizetéssel Budapesten ezentul senkit sem fognak alkalmazni s hogy a lakpénzek e táblázat szerint csakis Budapestre értendők, mert a tisztviselők a vidék néhány nagyobb városában, pl. ott a hol felsőbb bíróságok vannak, a fővárosi lakbér 70 százalékában, a vidék többi helyein pedig csak a budapesti lakbér 40 százalékában fognak részesülni.

A fizetésemelésről a lapokban közlött verziók szerint jövőben a fogalmazói és titkári állások között egy új állást, a segédtitkárit, fognak szervezni. Erről azonban magában a javaslatban nincs szó. A javaslat a tisztviselőknek az említett rangfokozatokba való beosztását egyszerűen magukra az illető miniszteriumokra bizza s elrendeli, hogy a tisztviselők e rangfokozatokba lehetőleg egyenlő számmal osztassanak be.

Van azonban a javaslatnak egy rendelkezése, mely meglehetősen csökkenteni fogja azok-

nak az örömet, a kikre vonatkozik. Ugyanis kimondja a javaslat, hogy ama rangfokozatoknál, a melyeknél a mostani és a jövőbeli fizetés között tetemes különbség lenne, a szükséghez képest a rangfokozat egygyel leszállítható. Ez a sors fogja például érni a fogalmazókat, kiket jövőben a VIII. rangosztályból a IX-ikbe fognak degradálni s a VIII. rangosztály lesz a segédtitkári. Valamennyire enyhíti ezt a lefokozást az, hogy azok, a kiket a fizetésemelés bizonyos rangosztályban talál, a jövőben is meg fogják ugyan személyükre vonatkozólag tartani ezt a rangot, — bár az ezzel járó fizetésre igényük nem lehet.

Egyáltalában kimondja a javaslat, hogy a tisztviselőnek csakis a mostani fizetéséhez legközelebb eső magasabb fizetéshez van joga, p. o., a ki most 1000 forintot kap, az csak 1100-ra számíthat, a mi tekintetbe véve, hogy drágasági pótléka eszik, csakis 50 forint fizetés emelést képez, (1000 frt fizetés, 300 lakpénz tehát és 150 drágasági pótlék, összesen tehát 450 frt helyett ezentul 1100 frt fizetés és 400 frt lakpénz, tehát 1500 frt.)

Az említett rangfokozatoknak egyelőre csakis a legalsóbb fizetési fokozatait töltik be. Kivétel az igazságügyminiszter követeléseit követve ténben is csakis a bíránál történik, a kik illető rangosztályaikban a legmagasabb fizetési fokozatot fogják megkapni. Egyik fizetési fokból a másikba öt évi szolgálat után ipso facto lép elő a tisztviselő, a mi azonban nem zárja ki, hogy előbb is ne léphessen elő.

Azt is meghatározza a javaslat, hogy a tisztviselőnek, a kit az új törvény bizonyos rangosztályban talál, csakis ahhoz van joga, hogy ebben a legmagasabb fizetési fokig emelkedjék, de semmi igénye nem lehet ahhoz, hogy a legközelebbi magasabb rangfokozaton is áthaladjon. Például, a kit mint titkárt talál a javaslat, annak az osztálytanácsossáig való eljutáshoz igénye nincs s ha annak kinevezik, az csak kegyrá nézve.

Egyáltalában az előléptetésre nézve kimondja a javaslat, hogy az ezentul ne a tisztviselő szolgálati éveinek a számától függjön, hanem az illetőnek kimutatott képességeitől és tanúsított szorgalmától. Ez magában véve egészen helyes elv ugyan, de meg kell gondolni, hogy most, mikor még szolgálati pragmatika nincs, milyen nagy diszkrecionális hatalmat ad a főnökök kezébe, melylyel azok egyes kegyenczeik érdekében nagyon visszaélhetnek.

Vége megjábjá a javaslat azokat a hivatalokat is, a melyekre a fizetésfölemelés ki nem terjed. Így p. o. a vidéki kincstári hivatalok egy része: erdő, bánya stb. hivatalok, nem kapnak fizetésemelést.

Debreczen és a művészet.

(Level a f. szerkesztőhöz)

Debreczen, decs. 17.

Hogy Debreczen város hatóságában mint ilyenben meg van a kellő és méltánylást érdemlő érzék a szépművészetek iránt azt oly sok tettel bebizonyította, hogy apróra elsorolni talán lehetetlen is.

Ott van a színészet. Építettett számára országos hírű palotát, fentartja évi 10—12 ezer forint áldozattal, sőt, hogy megszűnjék a vándorlás, nyári szinkört és épített, még pedig oly összeggel, hogy más városban téli színház is kitelnék belőle. Ha teheti, hát tegye.

Nagy összeggel sok rendbeli áldozattal járult a Zenede megalapításához és fentartásához s a zene virágzik is városunkban, talán jobban, mint a mennyire a mai társadalmi viszonyoknak megfelelő volna, a mi alatt azt értem: hogy sok család anyagi megterhelhetése mellett is áldoz a gyermekek zenészi nevelésére, a mi más körülmények mellett igen dicséretes volna, mert a zene a gyermeki kedély legjobb idomítója.

De áldoz a város a művészet egyéb ágaira is különböző módon.

Vannak festők, szobrászok, a kik Debreczen város anyagi segélyével képezték és képezik magokat s bizony szép összegré megy az a pénz, a mit a város így kiadott.

De nem elég az, hogy a város rá áldoz egy-egy debreczeni fiatal ember kiképzésére pár száz forintot s aztán mikor haza jön, a szobrász faraghat követ, a festő meg pingálhat — tulipántot a falusi menyasszony ládáira.

Mai időben a művészet pártolása nem ott ér véget, a hol az ifju megszerezte ismeretét, hanem tulajdonképen csak itt kezdődik, ha kellő megrendelésekkel látják el, a mi pedig már nagyon vékonyan történik.

Emlékezzünk csak vissza Oláh Györgyre, a szobrászra. Kiváló tehetségének fényes tanubizonyosságát adván, Debreczen város éveken át tannította s mikor haza jött, nem kapott semmiféle megrendelést, még az építkezéseknél sem, úgy hogy a barátok tettek nála megrendelést népszerű embereink szobra elkészítésére s így jött létre Révész Bálint, Huzly Károly, Bánki István stb. mellszobra. A művész, ki e szobrokat is csodás ihlettel teremtette meg, végre is kezébe vette a vándorbotot. Szülővárosa, pártfogója, gyámolítója nem tudott neki munkát adni, pedig szolid, csöndes, szorgalmas ember és igazi művész volt.

Kovács Jánost a festőt is Debreczen tannította s mióta itthon van, akad ugyan főkép

Levél egy falusi poetához.

Ott hagyta hát a várost . . . elvonultál
Nyugalmas, ismeretlen falura!
Ily bölcseséget, oh mondd, hol tanultál?
Boldog szabadság egyszerű ura!

Beh édes is lehet most minden órád
A szent természet tiszta, szűz ólén!
Lelked virágait ha szerteszórád,
Most összegyűjtöd álmod gyönyörén.

Kiülsz tornáczos házad küszöbére
És elkalandoz melán a szemed;
Magasba, mélybe villanással érve —
Egy percz alatt világot jár veled.

Ha kedvre gyulsz, hát jóízűt kacagatsz,
Zaj, emberarcz nem üldöz, nem boszant.
Üres konvenziókat füstre aggatsz, —
Ég s föld tiéd, ha jól hangolt a lant.

S ha bánat ér, vagy névtelen borúnak
Reád szakad sötét, nagy fellege:
Kérdőjelek föléd nem tornyosulnak, —
Ugy száll el bűd, mint álmodott rege.

Nem kell jó képet vágnod mosolyogva,
Mikor titokban az öklöd mozog;
Nem vagy botor szokások léha foglya,
Kedélyed hamvát föl nem áldozod.

Szomjazva a merengés néma kéjél,
Tétlen bolyongod által a napot;

S a fák alatt az esthangok zenéjét
Nédhöz simulva keblén hallgatod.

Szesélyes is lehetsz . . . mikor szivedben
Alaktalan keserv kezd sajgani,
Merülhetsz izzó kinba önfeledten,
Nem fognak át az illem kurjai.

Szabad poeta! élhetsz múzsa csókján;
Mikor gyönyörre hi a pillanat,
Nem kell a muzsát biztatnod csalókan,
Nyögvén mogorva életgond alatt.

Tiéd a bűbajos magány, az erdő!
Megejtheted minden percz ihletét;
Nem kell homály, illuzióra keltő:
Tanutlan csöndben szikra csap beléd.

Oh mily gyönyör lehet dalolni ottan,
Ha zajtalan művészi béke vár! . . .
Egy-egy rigó, ha vigan belekottyan,
Nem eshetik bús énekedbe' kár.

Tréfáidat se rontja el keserves
Siró szavával a füles bagoly;
S míg a fülemile panasza verdes,
A méhes ágyán szépen alhatol.

S ha béka-verseny vagy számár-üvöltés
El is zavarja egy-egy rímedet:
A dallamot — 'sz ez is csak időtöltés —
Boldog poeta! elfűtyölheted.

Rudnyánszky Gyula.

Korhelyek szerelme.

A gátak aljárul, a lébenyi részről hangzott
fel a nóta:

Nézhetsz már, Bató Pál,
Szűcsök ablakára:
Abban, hejh! — nem terem
Se neked, se nekem
Gyöngé majoránna . . .

Borizú, érdes hang gyötörte a nótát: a
hódastejű sárcsák hussolva buktak le tőle a
víz alá.

Dávid Jóska meg csak fűtta tovább:

Abban, hejh, nem terem
Gyöngé majoránna!

Szép mályva rózsája egészen csuffá lett a
kalapján: — a piros jegybéli kendő össze volt
gyűrve, hogy csak a csücske kandikált ki a
pruszlikzsebből. Akárha dulakodásból került
volna ki, olyan volt az ábrázata. Olyan volt,
olyan, — mert hát a bormászi pusztán szomorú
szél fújt rá.

Egy pár tűzben égő kőkenysem vontá oda
a fiut: a Szűts Magdus két szeme. Mikor a bő-
dögei határban részben aratott a szép leány,
akkor csiholt ki annak a szemnek sugárzó fé-
nyétől a Dávid Jóska szíve.

Becsületes, jó szív volt az, de ingatag mint
a nád, könnyen gyuló mint a szalma. Hanem
hát a Szűts Magdusé se lobbant nehezebben!

Pénteken indult utnak a Dávid gyerek.
Mondta pedig neki Boda Gerzson, hogy nem
lesz szerencse a járatásban.

— Oda se annak! — vágta vissza hely-
kén.

vidékről megrendelése, de a városi hatóság nem adott neki munkát. Pedig adhatna. Mert Debreczen városnak vannak jelesei, kiknek emlékeit megörökíteni képből vagy szoborban igen méltányos lenne az utókortól.

Közgyűlési termeink falán ott van két uralkodónk képe, de hiába keressük azon jeleseinket, kik Debreczen nagygyá tevésében éltek le életök javát . . . emlékeiket őrizhetik a levéltárban falkuló jegyzőkönyvek lapjai, de hát hogy jutnának ők a nagyok, a hivek, a fiatal városi atyák és tisztviselők eszébe, mikor nem látják nemes arcuk vonásait.

A festő és szobrász, kik Debreczen költségén tanultak, bizonyosan szépen megalkotnák azoknak arczképét, arczát . . . csak meg kellene rendelni.

Most vármegyénk gyűlésén indítványozva lett a hajduk nagy férfiai arczképének lefestése a tanácskozási terem számára. Reméljük, nemcsak hazai, de helybeli művészre bizzák s reméljük, hogy nemes városunk nemes hatósága követi a példát s beáll a helybeli művészet Mecenásának s évről-évre munkát ad azoknak, a kiket tanított.

Olyan kérés ez, melyet teljesíteni könnyedén lehet s mely méltó lesz Debreczenhez.

S-h.

December hava.

Nem látom e hónap havát sehol.

Az ugynevezett legöregebb emberek, ezek a kipusztíthatlan rejtélyek, akik az emberi kor levegős határain túl élve, örökké kísértenek, komoly ráncokat erőszakolnak a homlokukra s a szemekkel merengve nézve az 1891. év december havában a kék nyári levegő-égbe, a napsugaras utcákra s a boldog publikumra, amelynek az edzettebbje egy szál kabátban futkároz az utcákok.

— Hogy is . . . hogy is csak — mormogják s száraz, kiaszott agyuk erősen működik, hogy melyik, ugyan melyik esztendőjében az urnak volt ez szintén így, hasonlóképpen. — Talán hogy ezernyolczszázharmincznégy . . . az az hogy, dehogyan . . . huszonhat . . . de nem mégse. Várjuk csak, kedves öcsém, várjunk . . . Ho! megállj, megállj, akasztófára való . . . No nézze, most megint elszaladt . . . már majdnem tudtam pedig . . .

S a jó öreg urak se tudják, csak majdnem még rá merik fogni, hogy majdnem így volt

Most itt van; kilutritzák a bormásziak, lányt nem kapott, de a talpa alá — laput. Hiába volt hát az a sok szép beszéd; mézes madzaggal se lehet mindig madarat fogni!

Szemére vágta a kalapját; a karima alul nagybusan pislogatott a falu felé s nem a templomot kereste, hanem a — kocsmát.

Elkerült a fűzes alá. Majd bizony, hogy az utcán a szemébe nevensenek: ni-ni kikopott az emberségből a Dávid Jóska!

Varsák voltak huzva a Rápcza mentén; fehéredtek, száradtak a napon. Nagyt ütött rájuk a botjával, pedig azok ugyancsak nem fordíthatk a során! Bubánat gyötörte mindaddig, míg csak a korcsmaajtó kilinesére nem tette a kezét. Akkor aztán földerült. A lelkét is menten kieserelte a karcos, mit a zsidó lerakott elébe. Kiitta az üveget egy szuszra: hiába, nagy utat tett rászolgált egy kis italra!

Ugy ivott, időgált Dávid Jóska, míg csak a korcsma szögletéből át nem neszezett hozzá egyszer valaki:

— No, pajtás, hány zsákkal tellett?

A Bató Pali hangját vélte hallani; azé is volt! — A gazda maga ott gunyasztott a sarokban.

Dávid Jóska izenetet küldött:

— Kerülnél errébb, Pali, szóm volna hozzád.

Összeverődött a két czimeres; a két korhely, kik beitták volna a Krisztus köntösét is.

A zsidó a söntésajtóból ravaszul hunyorított a szemével; inyére volt ez a dolog. Mert ha Bató Pali, meg Dávid Jóska összekerül, tudta, hogy még a ludjai is borban fürödnek.

Valahonnét egy füstöképű cigányt is ar-

akkor anno valamikor régen, mingjárt a nagy Napoleon után való időkben, úgy huszonhat-huszonhét táján.

Tavaszi napsugárban fürdik délutánonkint a város, az aranyozás vidáman ragyog, a ház homlokán, a levegő olyan, mint egy hűvös nyári reggelen s lent itt a szűk utcában mezzitláb, egy ingben hajszolják egymást a bádogos mester elpusztíthatlan inasait.

Téli hangulatot aranyért se lehetne venni, minden üde, szép és ragyogó, mint egy lilakébe játszó borvirágos órr. Kopasz fejtekön szeliden török meg a napfény, a kémények oldalai szinte ragyognak. A csizmak, a derék hótaposó külterületi csizmak busan lógnak mesteruraimék rudjain a vásárlásokon, mert nem igen kerülnek eladás alá. Nem kél odakint el az új csizma; megteszi az ilyen „hitványas télbe“ az ócska is.

A péterfia nagyerdőre vivő elhagyott utjai mellett a fiatal bokrok ágai rügyet fognak s az álmodó fa lesve várja a tavaszt, mint az első szerelem napfényes sugaraiban fürdő diágyerek a kis varróleányt . . .

Igen, abban az időben angyal, hófehér szárnyu szeiid angyal minden kicsi varróleány. Később azonban, a saját külön fátuma által néhánykor pofonvágatva, arra a véleményre jut az ember, hogy az angyalok is varróleányok.

A jó Luna, esztétikai szempontokból csak a felét mutatva, már két óraker délután fölmászik az égbe s a megmaradt félarczával holdasan bámulja ezt a nyári világot.

A napos utcákon a békéket viszik sétálni s az apró emberek rettentő be vannak bugyolázva a kamcsatkai divat legújabb prémszőrnyei-vel. A kis urfiak oly nehezen lépegetnek a modern subákban, mint a hajdani idők rabjai, akik lánczosan söpörték az utcákat, tereket.

Ez a csöndes, meleg világ hamarosan egészen kivetkezett a maga valóságából mindent, csak a békéket tartja még bent a bundában az anyai szeretet. A télnek eddig jóformán ez az egyetlen nyilvánulása, míg a nentél más egyebet produkál. Szén- és fakereskedők igen perplekus képpel néznek ki a boltajtón át a világba, a szűcsök, szabók s egyéb sorssújtott lények a kezeiket tördelik kétségbeesve s konzorcziomot alakítanak a kalendáriumsinálók szubvencionálása czéljából, hogy máskor jobb telet csináljanak.

A közoktatásügyi miniszter szintén ünneplésen lepipáltatott. Tudvalevőleg ez az ur jégre akarta vinni a lányokat. (Hej, sikamlós hely az nagyon.) Azonban ime, a jó glacialis Hiemps,

redált, kit aztán Dávid Jóska nagy türelemmel oktatott:

Nézhetsz már, Bató Pál, Szűtsék ablakára . . .

A cigány nyuzta hegedűt, Dávid Jóska meg toldta a hangjával:

Abban, hejh, nem terem Gyöngye majoránna!

A vigasztaló arkangyal: a Bató Pali lépett közbe.

— Sose ríjj, szentem, én utánam is csak a kapufélfa kiállózott Szűts Márton portájáról. Valaki bevágta az utamat a leány előtt is, meg az apja előtt is. Annyiba se vettem, mikor oda mentem, mint egy szakajtó kukoriczát. A lóczát se porolták le, a hova leültem, a kalapomat is a két markom között hagyták. Hogy én olyan, meg amolyan czégéres korhely vagyok, hogy minden istenadta nap reggel vet haza a korcsmából, hogy hát én nem tudnám meg becsülni a Magdát, mert a ki a bort szereti az félemben, — félemben pedig sehol sem adnak leányt.

Dávid Jóska izgett-mozgott a helyén; serkedő bajuszát pödörgette s verte öklével az asztalt.

— Hm! — mondta aztán — engem is csak azért eresztettek szélnek; semmi más kifogásuk nem volt reám.

A lócslábu zsidó világot gyujtott; szerzegett a fagygyertya a tartóban s eregette a füstöt, mint a pipás ember. Künn is sötétedni kezdett. Madarak rajától zsongott a nádas, a légben fent vadludak húztak.

A két duhaj Két még mindig ivott, hosszan nyelték a kortyokat; a cigányt is féllábra állították már.

canos hirsuta capillos távol tartja magát az események ilyen befejlődésétől s határozottabban már meg sem lehet tenni azt a kijelentést, hogy ő nem Csáky szalmája. S a felsőbb leányok, ezek a legszebb iskolások, hiába égnek a vágytól, hogy megismerkedjenek a jéggel s az ő egyéb gyönyörűségeivel. Mint saját külön szerkesztősegi astrologusunk már kijelentette, nem lesz jég a télen s — mint ő mondá — az idén némely urak, akármilyen jó dolguk lesz is, nem mehetnek oda táncolni.

Nem. Az Aladár urfiak nem fognak az idén legujabb, kulcs nélkül fölhuzható lócsontjaikkal „szeszélyes vonalakat írni a jégen“, mint ez különben várható lenne fölük. Délczeg elvágódások rendeztetnek, házasulandó komoly ifjak nem bomlanak bele a rozsaszin fülecskébe, a melylyel, azaz hogy a ráomló hajjal szeliden játszik a szél. A kucsma oly szükséges a korcsolyázáshoz, mintha az ember a fején csuszálna.

A szánkázás is elmarad, pedig az igen szép dolog, mikor az ember nem kocsin megy és mégis csörög. Bajos lesz az idén elégikus verseket írni a megfagyott maróni sütőről s Mikulás ur, ez a gyermekkori jóbarátunk, kivágott sárga czipőkben és szalmakalappal tartja meg karácsonra második bevonulását. A karácsonyfa zsabokorrá válik, viszonzásul azon régebbi meglepetésekért, amelyek olykor májusban változtatják karácsonfává az ibolyabokrot.

Apróságok.

* **Az erdőlyrészi posztó** használata nemcsak hazafias cselekedet, de határozott megtakarítás. Kitént, hogy ez a posztó jobb, tartósabb és olcsóbb a külföldi selejtes árunál. Ugyancsak a tiszta gyapjuból készült erdőlyrészi takarók és lópokróczok is hazai iparunk becsületére válik.

* **Gipsz-alakot megtisztítani.** Keményitőből sűrű pépet főzünk s ezt lágy ecsettel a gipszalakra felkenjük, aztán szellős helyen megszáritjuk. Ezen pép később vékony levelekben leválik s a piszkot mind magával viszi.

* **Aranyozott tárgyak** szappan-vizzel vagy ammoniakkal való gondos törülés által tisztítottak meg: ez utóbbi esetben azonban vízzel azonnal le kell öblíteni. A füst által bepiszkolódott aranyozásokat pálinkával tisztítjuk meg.

Bató Palinak egyszer csak eszébe jutott valami; nagyot rikkantott.

— Hejh, Jóska, pedig milyen helyre egy leány az a Magdus; — tyhü, milyen leány! A mennybéli jussomat is elverném érte, ha az enyém lehetne. Te Jóska, ha már ide lyukadtunk ki, hát tiszten, hogy téged ki mártott be náluk, azt tudom, mert az én voltam; — de hogy engem ki tett csuffá előttük . . .

Dávid Jóska alatt meglíbbent a lóca, fel is ugrott róla s oda vágta nagy mérgesen, nagy nyersen:

— Azt meg én tudom, mert az meg én voltam!

A két duhaj szemtől-szembe állt egymással éppen úgy, mintha öltre akartak volna menni. A fejük ingott; szemekből kicsapott a harag lángja. A zsidó jónak látta a söntésajtót bevonni maga után; a cigány pedig az asztal alá kuporodott a szerszámjával együtt. Biztos helyről várta, hogy mikor ront egymásra ez a két fenevad s mikor marcangolják egymást izekre.

Hiába várta! A dráma egészen más megoldást nyert.

Elsőben is Bató Pali két karja fonódott a Dávid Jóska nyaka köré; azután Dávid Jóska dörgölte a képét Bató Paliéhoz s ittak szépen tovább.

A mondásuk is csak annyi volt, hogy:

— Egymás kezére jártunk, pajtás, nem tartozunk egymásnak semmivel.

Hanem azért Szűts Magda ablakából a gyöngye majoránna mégis megkapta — egy harmadik.

Tóth Dezső.

IFJ. PÁJER JÓZSEF

üveg, porcellán, lámpa és konyha berendezési nagy raktára
DEBRECZENBEN.

Üzlet-helyiség: Főpiacz, Pércsi-sor.

Van szerencsém úgy a helybeli, mint a vidéki nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy az idény beálltával dusan összeállított **1 mpa raktárt** rendeztem be.

Tartok raktáron minden jó hírnevű gyártmányu

álló- és függőlámpákat

a legjobb égőkkel ellátva egész gyári áron, ugymint: **Ditmár-féle nap kometten baka dupla és 30—40 gyertya lángu meteorégőkkel**, melyeket eladás előtt mind kipróbálva szolgálom. — Tartok raktáron igen finom szövésű **kanóczoikat, lámpa-ollókat, lámpa-üveg-keféket, petroleum kannákat** s minden egyes **lámpa részeket**.

Ajánlom továbbá gazdagon berendezett raktáromat, u. m.

ÉT-, THEA-, KAVÉ-, MOCCA-, MOSDO ÉS ÜVEG-KÉSZLETEIMET

francia, angol s több hazai kivitelben igen jutányos áron.

Berndorfí evőeszközöket, disztárgyakat, ugy **china-ezüst-** mint **alpaccában** árjegyzék szerint, továbbá: **csont- és fanyelű asztali- és dessert-késeket mosdó asztalokat** minden kivitelben.

Szobadisztítéshez nagyválasztékban szolgálhatok **majolika- és terakotta-vázákat** és **korsókat**, ugyszintén **faldiszeket** és **szobrokat** minden nagyságban.

Ajánlom továbbá az abaujmegyei majolikagyár szép kivitelű áruk bizományi raktárát, a mely gyártmányból dusan el vagyok látva. — Konyha berendezéshez minden ahhoz való kellékekkel a legolcsóbb áruk mellett szolgálom.

Vidéki megrendeléseknél a csomagolásnál a legnagyobb gond fordítatik, az uton történendő kárt magamra vállalom.

A nagyérdemű közönség bizalmát kérve

maradok kiváló tisztelettel

ifj. PÁJER JÓZSEF.

Leszállított árak!

Leltározás alkalmából Deczember 1-sétől kezdve az összes raktárunkon lévő

NŐI RUHASZÖVETEKET,
Fekete **DIVATKELMEKET** is,
SZINES
MOSÓ VELEZEKET,
Téli

GYAPJU NAGYKENDŐKET,
trikot derék és gyermek ruhákat

valamint

SZÖNYEGEKET,

Smyrna, Axminster, Brüssler, Tapestry

és hollandi nagyszőnyegek is,
függönyöket

leszállított áron

árusítjuk el.

SZABÓ LAJOS FIAI

DEBRECZEN, Rózsater.

Ritka kedvező alkalmat nyújt biztos jó áruknak olcsó árban beszerzésére

KUNZ JÓZSEF ÉS TÁRSA CZÉG

cs. és kir. udvari szállítók, m. kir. szab. budapesti nagykereskedő,

f e h é r n e m ü g y á r o s

Debreczen, kistemplom bazár.

Dusan felszerelt nagy raktárunk leltár előtti megkissebbítése czéljából és egy budapesti nagy üzlet megvétele által azon előnyös helyzetben vagyunk, kitünő minőségű árukat tetemesen leszállított árakban eladásra bocsátani.

Különösen kiemeljük a következő czikkeket:

Julia futó szőnyeg.
Manilla futó szőnyeg.
Kidderminster.
Tapestry futó szőnyeg.
Brüssler " "
Velvet " "
Pamlag szőnyeg.
Ebédülő " "
Háló szoba szőnyeg.
Ágy elé való szőnyeg.
Fal szőnyeg.
Axminster szőnyeg.

Perzsa szőnyeg.
Smyrna szőnyeg.
Butorszövetek.
Ágy és asztalterítők.
Csipke függöny.
Tunis " "
Chenette függöny.
Portierek.
Női ruha szövetek.
Francia batist.
Fekete és szines selyem szövetek.
Mosó velez.

Téli nagy- és kiskendők.
Haraszt kendők.
Asztalneműek.
Kávés terítékek.
Zsebkendők.
Gallér és kézelők.
Férfi, női és gyermek fehérműek.
Téli alsó szoknyák.
Kezdett munkák.
Vál fűzők stb. stb.
Triko derekak fele árban.

Egy budapesti nagy üzlet megvétele
által ésdusan felszerelt nagyraktárunknak leltár előtti megkisebbitése czéljából

Buterszövet, szőnyeg, függöny,

ágy és asztalterítő
vászón és asztalnemű,

női ruhaszöveteket
tetemesen leszállított áron

KUNZ JÓZSEF és TÁRSA

Debreczen, kis-templom bazár.

KARÁGSONYI és ÚJÉVI ajándékok

leszállított árak mellett:

Női ruhaszöveteket és diszeket,

Mosó velezeket és Toileket,

Himalay, Berliner kendőket,

Kötényeket és egyéb

DIVAT CZIKKEKET

ajánl

GYENES LAJOS

Debreczen, főter, városház-épület.

A midőn a nagyérdemű helybeli és vidéki tiszteit közönségnek irányomban tanu
sított eddigi becses bizalma és pártfogását a legőszintébb köszönetemet nyilvánítom, egy-
uttal vagyok bátor tisztelettel értesíteni, miszerint az itteni piacon 5 éven át fenntálló

„KEGYELET“

czimű temetkezési intézetemet a mai kor igényeihez képest nagyobbítani óhajtván, mely
tetemes költség és beruházásokat igényel, e czélból **Kernáts Gyula** urral társul
ván, és az üzletet ezután

KERNÁTS és FISCHER

törvényszékiileg bejegyzett cég alatt tovább feletatjuk.

Kernáts Gyula ur, ki ezen üzlet nagyobbításához nemcsak nagyobb tőkével járul,
de az üzletbeni alapos szakértelmével közre is működik, hogy üzletünk a mai kor igényei-
nek megfelelő és az országban az első sorában sorlandó legyen, nem fogunk sem költség-
get, sem fáradságot kímélni, hogy ugy a helybeli, mint a vidéki tiszteit közönség kívánal-
mainak minden tekintetben, a legjutányosabb és legpontosabban eleget tehesünk.

Tájékozássul vagyunk bátrak a n. é. közönség becses figyelmét az alábbi árakra
felhívni, mely szerint a fokozatos verseny folytán a mai naptól fogva

egy gyermek fakoporsót	80 krtól feljebb
„ felnőtt részére egy 200 cm. fakoporsót	4 frttól „
„ gyermek érczkoporsót	4 „ „
„ 200 cm. érczkoporsót	24 „ „

„ egy legolcsóbb temetést egy felnőtt egyén részére már

10 forintért rendezünk 2 fogatu halottas kocsival együtt.

Elvállalunk továbbá vidéki temetések rendezését is a legegyszerűbbtől a legdisze-
sebbig, valamint **hulle-szállításokat** ugy helyben, mint vidéken az ország
bármely városa és városából szállítva.

Nagy választék ércz és francia müvirág koszoruk és koszoru szalagokban, vala
mint **álló és függő sir és kivilágítási lámpákban.**

Kérve a n. é. közönségnek becses pártfogását és bizalmát, biztosítván a legszoli-
tisztelettel

Kernáts és Fischer.

Sürgöny czim: „KEGYELET“ Debreczen.

Richter-fele
Horgony-Építőkö-Szekrények

a legjobb és legolcsóbb ajándékok maradnak, három
éven felüli gyermekek számára. Legolcsóbbak azért,
mert azoknak színes kövei majdnem elpusztíthatla-
nok, úgy hogy a gyermekek éveig játszhatnak velők.
Minden valódi Építőkö-Szekrény pompás minta-
füzeteket tartalmaz és későbbben kiegészítő-szekrény
által rendszeresen megnagyobbítható. Ára: 40 kr.,
70 kr., 85 kr., 1 frt. 10 kr. és feljebb. Ovakodjanak
értéktelen utánzatoktól és csakis „veres Horgony“
gyári jeggyel ellátott szekrény fogadtassék el. A ki
Építőkö-Szekrényt szándékozik venni, az olvassa el
előbb „A gyermek legkedveltebb játéka“ czimű pom-
pásan színezett könyvet, melyet ingyen küld meg:
Richter F. Ad. és társa, Bécs, I. Nibelungengasse 4.

KWIZDA

kizárólagosan szabad.

Restitutions fluid-ja

mosóvíz lovak számára.

30 év óta a legkedvezőbb eredmén-
nyel használtatott több udvari istállóban, a
polgári és katonai legnagyobb istállóban
és pedig nagyon kiállott, sok munkát tel-
jesített lovaknak erejük visszaadására, vég-
tagjaiknak megmerevedése, elerőtlenedése
ellen, megerősíti a lovat a legerősebb trai-
ningekre sat.

Egy palack ára 1 frt 40 kr.
Csak akkor valódi, ha a fenti védjeggyel
van ellátva. Kapható Ausztria Magyarország
minden gyógyszerertében és droque üzle-
tében.

Naponta postai szétküldések a főraktár által:

Kwizda Ferencz János

cs. és kir. osztrák-magyar és román udvari szállító,
gyógyszerész **Korneiburgban, Bécs** mellett. 1

Rickl József Zelmós

DEBRECZENBEN

ajánl petroléumot (tisztá
nem gyulékony)

liter számra 16., 18. és 20 kr

császárolajat 26 „

király olajat 30 „

továbbá:

Magyar és Francia cognacot,
Cuba, Jamaica és Ananás ru-
mot, Pecco, Mandarin, Császár
melang, Souchong teát, tea sü-
teményeket, déli gyümölcsöt-
legfinomabb czukrot, kávé,
esokoládét és minden fűszer.
szakmába tartozó árukat a leg-
jutányosabb napi áron.